

KOMMUNISTISK POLITIK

Nr. 8
August -
sept.
2017
21. årg.

Den amerikanske præsident Donald Trump har truet Nord Korea med "fire and fury like the world has never seen"

TEMA: REFORMRAMTE PÅ BARRIKADERNE

Truet: Nordkorea og Venezuela
20 år med Kommunistisk Politik

DONALD TRUMP TRUER MED ATOMKRIG

Trump, Charlottesville og nazi

Den 32-årige amerikanske borgerrettighedsaktivist Heather Heyer blev dræbt, da en terrorist i den hensigt at dræbe og lemlæste så mange som muligt, kørte sin bil i høj fart ind i en demonstration mod racisme og White Power, samlet i en smal gade 25 andre blev skadede.

Terroristen er den 20 årige James Field Jr. fra Ohio. En overbevist nazist med Adolf Hitler som sit idol. Han blev arresteret, men anklages hverken for planlagt terror eller for overlagt mord - men for 'mord af anden grad - en slags drabsigtelse.

Terrorhandlingen blev gennemført i forbindelse med en nazistisk og fascistisk magtdemonstration under parolen 'Unite the Right' - 'Forén Højre' - i sydstatsbyen Charlottesville, Virginia. Den sigtede på at samle forskellige fascistiske og nazistiske grupper, gamle og nye - Ku Klux Klan indbefattet - i en fælles front.

Blandt arrangørerne var det såkaldte Alt-right, en nyere fascistisk gruppe, der også er i færd med at opbygge sig internationalt. Alt-right støttede Donald Trump under præsidentvalget.

Nazister og fascister har vejret morgenluft med Trump som deres præsident. Manifestationen i Charlottesville var en styrkedemonstration med hundreder af deltagere i en protest mod bystyrets beslutning om at fjerne en statue af sydstatsgeneralen Robert E. Lee fra en af byens parker. Den var ledsaget af en svært bevæbnet og uniformeret militi i en ren kopi af de tidlige 1930'eres Tyskland.

Det var en nøje planlagt og grundigt forberedt manifestation. Deltagerne var ikke lokale klan-folk, men samlede fascister og andre tilhængere af 'hvidt overherredømme' og et 'racerent USA' fra hele landet. Og ikke nok med det. Det var også en international manifestation og et internationalt signal til det ekstreme højre i alle lande om at gå sammen og rykke nu. F.eks. deltog velkendte svenske fascister.

Havde en bil torpederet en menneskeflokk alle andre steder end i USA, ville det straks blive kategoriseret som en terrorhandling, højst sandsynligt islamistisk. I USA står islamistisk terror i skyggen for højreterror, fascistisk terror, som er

af større omfang og langt mere almindelig.

Det må formodes, at de amerikanske efterretningstjenester var velinformerede om den nynazistiske manifestation og opmarchen af kampklare amerikanske SS'ere. Det burde have været nok til at udløse et forbud. I stedet lod man tingene udvikle sig med uskyldige dræbte og sårede som konsekvens.

Endnu engang viste det sig, at fascisme og nazisme ikke er politik, men forbryderiske ideologier og praksis. Som om 2. verdenskrig med dens millioner af dræbte ikke var nok til at kriminalisere nazi og nazistiske organisationer og aktivitet, ligegyldigt under hvilket navn, den foregår.

Heather Heyer

Den amerikanske præsident og de amerikanske myndigheder er af en helt anden opfattelse. Donald Trumps første officielle udtalelse sidestillede nazister og fascister og den anti-racistiske protest og fordømte begge parter. Han satte lighedstegn mellem kriminelle og deres modstandere, mellem terrorister og demokrater, da han sagde:

- Vi fordømmer i de kraftigste vendinger denne ekstreme opvisning af had, fordomme og vold fra mange sider. Fra mange hold.

Det udløste et politisk ramaskrig. En omfattende protestbevægelse kom på gaderne over hele USA - for det meste i form af mindemanifestationer for den dræbte og sårede demonstranter.

Trump måtte efter to dage ud med en helt anden erklæring. Nu sagde han:

- Racisme er ondskab - og de, der udøver vold i dens navn, er kriminelle og slyngler. De inkluderer Ku Klux Klan, nynazister, hvide racister og andre hadgrupperinger, der er i strid med alt, hvad vi som amerikanere holder kært.

Og hvad skal man så tro? Begivenhederne i Charlottesville har været et alarmsignal for de demokratiske og antifascistiske kræfter i USA. Lad det også blive det i Danmark, Europa og resten af verden, hvor nazister og fascister vejrer revanche.

Redaktionen 15. august 2017

KOMMUNISTISK POLITIK

- Hver måned -

Centralorgan for
APK ARBEJDERPARTIET
KOMMUNISTERNE

Kommunistisk Politik

c/o Oktober Forlag
Vesterfælledvej 1B
1750 København V.
mail: kompol@apk2000.dk

Arbejderpartiet Kommunisterne
Skibhusvej 100
5000 Odense C
Tlf: 50 55 99 30

e-mail: apk@apk2000.dk

Ansvarshavende redaktør:

Klaus Riis

KP's hjemmeside/
Netavisen:
www.kpnet.dk

Facebook: kpnetavisen

APK's hjemmeside:
www.apk2000.dk

ISSN: 1398-3741

Abonnementspriser 2017

Halvår (6 nr.) 260 kr.

År (12 nr.) 475 kr.

Institutioner

1 år 600 kr.

Betales til

Foreningen Oktober Forlag

Giro 1-663-4271

Næste nummer udkommer

15. september 2017

Deadline næste nr. 08.09.17

20 år med Kommunistisk Politik

I august 1997 udkom det første nummer af det marxistiske-leninistiske månedsblad Kommunistisk Politik. Det kom i en kritisk situation for den revolutionære kommunistiske bevægelse i Danmark. Partiet DKP/ML var blevet splittet i juni, da en ny ledelse anført af den nuværende formand for 'Kommunistisk Parti' Jørgen Petersen efter dets kongres i marts samme år besluttede sig til at ekskludere tre af de tidligere partiledere - den kommunistiske veteran og modstandsmand Frede Klitgård, parti-formanden gennem 18 år Klaus Riis og Dorte Grenaa, den nuværende formand for Arbejderpartiet Kommunisterne. Cirka en tredjedel af partimedlemmerne forlod DKP/ML.

Frede Klitgård sagde i et interview med de tre i det første nummer af bladet:

- Jeg har oplevet meget i mine mange år som organiseret kommunist. Også dramatiske partikampe.

Hvad der er sket her, overgår det meste. Eksklusionerne og hele situationen forundrer mig stadigvæk dybt. Og det skuffer mig meget. Jeg havde ikke forestillet mig, at en sådan situation ville opstå i DKP/ML, som skulle have lært af både de gode og dårlige erfaringer fra det gamle DKP. I næsten hele Klaus' 18-årige formandstid har partiet været kendetegnet ved en helt enestående enhed. (...)

Disse eksklusioner kan bedst betegnes som dybt ulovlige. Hele forløbet har karakter af et kup, et politisk kup.

Et kup var det givetvis. Et politisk kup, der havde til hensigt at omstøde det revolutionære DKP/MLs linje for revolution og socialisme i Danmark. Den skulle erstattes med parlamentariske illusioner og en naiv drøm om den hurtige udvikling af, hvad kupmagerne kaldte 'et kommunistisk masseparti' - på et grundlag der blev samlet op fra partier, der fulgte det sovjetiske partis omskiftelige revisionistiske kurs. Et konstant element i dette var drømmen om en 'fredelig overgang', om socialisme uden en forudgående arbejderrevolution, som var indeholdt i teorien om det såkaldte antimonopolistiske demo-

Fra 2001 findes alle numre af Kommunistisk Politik også som pdf.

krati, som i årtier stod centralt i DKPs program.

I løbet af nogle år havde denne nye ledelse fået likvideret DKP/MLs politik og opløst partiet som organisation. I 2006 sluttede man sig sammen med en gruppe gamle DKPere fra KPiD, og dannede det nuværende 'Kommunistisk Parti'.

Med kuppet i 1997 sikrede man sig også Dagbladet Arbejderen, som var blevet udviklet med store anstrengelser og ofre af medlemmerne og sympatisørerne til det revolutionære DKP/ML. Man solgte avisens politiske uafhængighed for fagforeningskroner og forkyndte den ny reformistiske linje. Internationalt skrev og skriver man af efter revisionistiske partier, som f.eks. har samlet sig omkring det græske KKE.

I 1997 måtte de marxistisk-leninistiske kræfter i Danmark derfor foretage en ny start. Det skete uden dagblad, uden tidsskrifter og forlag, med en økonomi fra scratch, uden lokaler eller bogbutikker, - bortset fra Arbejderens Bogbutik i Odense, nu Oktober Bogbutik. Den ejedes af partiafdelingen på Fyn, som alle forlod DKP/ML ved bruddet.

Det var i den sammenhæng, Kommunistisk Politik nr. 1, 1997 udkom

engang midt i august - ind imellem en to-ledet konference den 3. og 23. august med henblik på at stifte en marxistisk-leninistisk organisation, der kunne videreføre den revolutionære kommunisme i Danmark, som går tilbage til dannelsen af det revolutionære DKP i 1919 og Komintern, og som blev genetableret med dannelsen af DKP/ML i 1978.

Det blev til den partiforberedende organisation Oktober, Kommunistisk Politik, Forlaget Oktober og meget mere. I de følgende toethalvt år forberedtes genstiftelsen af det danske marxistisk-leninistiske parti, for ikke bare at videreføre det tidligere DKP/ML og lære af de svagheder og fejl, der førte til kup og likvidation. Det ny parti blev en realitet med dannelsen af Arbejderpartiet Kommunisterne i april 2000 - som det marxistisk-leninistiske kommunistiske parti i Danmark for det ny århundrede.

Kommunistisk Politik har været centralt hele vejen igennem som trykt tidsskrift og parti organ. Det meste af tiden som 14 dages blad. Alle numrene findes som artikler eller pdf'er på internettet, som er blevet en stadig vigtigere del af dets virksomhed. Og rigtig mange har sluttet op om bladet og støttet det med råd, dåd og økonomi.

Med de dagligt opdaterede kpnet.dk og KPnetavisen på facebook er det lykkedes at skabe noget, der ligner et revolutionært dagblad på nettet.

Der er ingen tvivl om at et hovedfokus fremover vil være den videre udvikling af den daglige netavis. Samtidig overvejes det at udvikle det trykte blad mere i retning af et egentligt marxistisk-leninistisk teoretisk og politisk tidsskrift på tryk. Det savnes i dag - med bidrag fra Den internationale konference af marxistisk-leninistiske partier og organisationer CIPOML og dets tidsskrift Unity&Struggle (Enhed&Kamp).

Udviklingen af Kommunistisk Politik er stadig gået fremad i de første 20 år. Og den stopper ikke, ligesom APK - det revolutionære kommunistiske parti i Danmark - vil det tage mange nye skridt fremad. Der er brug for det, hver eneste dag, mere end nogensinde.

KR

Vladimira får endelig førtidspension: Stærkt pres virker!

Af Lisbet Bonde

En stærk markering i kampen mod fattigdomsreformerne.

Næsten 200 var mødt op mandag den 17. juni kl. 13 foran jobcentret på Lærkevej i København i solidaritet med Vladimira, som skulle til møde med rehabiliteringsteamet.

Forsamlingen bredte sig et stykke ned ad vejen på begge sider, og stemningen var præget af stor vrede, men også af stærkt sammenhold. Der var forskellige taler, bl.a. af Kim Madsen fra Jobcentrets Ofre, der sammen med Næstehjælperne havde arrangeret demonstrationen.

Derefter var mikrofonen fri. En del kom op og gav eksempler på den forfærdelige måde, syge mennesker bliver behandlet på i 'velfærdssamfundet' Danmark af i dag.

Igen og igen gjaldede råbet: "Sammen er vi stærkere!"

Hvert udsagn med kritik af forvaltningen og politikerne blev mødt med klapsalver og højlydte buh-råb.

Den unge aktivist Harald vakte stor jubel med det sarkastiske og morsomme digt 'Det glade Danmark' om arbejde og jobcentre og syge folk:

*Jobcenteret
samfundets lille ladestation
hvor du kan komme for at
blive det fuldfede mælkeprodukt du
altid har drømt om
og jo
for nogle skal der måske lidt mere til
men sygdom kan arbejdes væk
har jeg hørt
hjemløshed er jo bare en metafor for
uomstændig omgang med ejendom
og alle kan i Det Glade Danmark få
et job
hvis bare de virkelig vil det*

(Hele digtet kan læses på s. 24.)

TEMA: Reformramte på barrikaderne

Og så dukkede beskæftigelses- og integrationsborgmester Anna Mee Allerslev op til demonstrationen og bad om at forklare, hvad hun mener, og hvad hun vil gøre. Hun talte længe, men blev for hvert andet udsagn buhet ud og tolt overdøvet af vrede råb fra deltagerne.

Efter demoen begik borgmesteren et indlæg på Facebook, hvor hun påstod, at de kommunale medarbejdere på jobcentrene var blevet sammenlignet med nazisterne i Auschwitz.

Jan Hoby, fagforeningsmanden, som talte ved demoen, og som Anna Mee Allerslev helt misvisende påstod havde

sammenlignet jobcentrets medarbejde med nazister, replicerede på hendes facebookside:

"Du hørte hele min tale og vælger gud hjælpe mig at fordreje det jeg sagde. Men angreb er som regel det bedste forsvar. Bundlinjen er at du bevist forsøger at fordreje sagens kerne. Sørge-ligt, men forventeligt. Et ord: Ansvarsløshed."

Også mange andre har reageret på beskæftigelses- osv.-borgmesterens facebookside.

Til gengæld var der kæmpe glæde og varme, da Bitten Vivi Jensen, som var med til mødet som Vladimiras bisidder, kom til mikrofonen og fortalte, at Vladimira omsider er blevet indstillet til førtidspension. Bitten opsummerede noget af alt det, man kan kritisere i denne som i mange andre sager.

Rul fattigdomsreformerne tilbage:

Aktion #TagNuAnsvarAnna på Rådhuspladsen, København

Så blev der igen protesteret på Rådhuspladsen i København. Det var Næstehjælperne og Jobcentrets Ofre og mange andre, med Aktion #TagNuAnsvarAnna. En stor, flot og militant demonstration. Høj sol, stærke taler under kampråbet "Sammen er vi stærkere".

Borgmester Anna Mee Allerslev og beskæftigelsesudvalget skulle holde møde, og aktionen skulle fortsætte det pres, der har været lagt hen over hele sommeren for flere førtidspensioner, for en værdig og reel sagsbehandling, for at stoppe mishandlingen af de syge.

Kim Madsen fra Jobcentrets Ofre bød velkommen. Blandt talerne var Gitte Wilsdahl Christensen og Carsten Larsen fra Næstehjælperne.

De understregede bl.a., at den sociale protestbevægelse, der er vokset frem, vil til kommunalvalget betyde, at alle kommunalpolitikere vil opleve et pres for at sikre væsentlige forbedringer.

Der blev også peget på, at de afgørende og helt nødvendige forbedringer først kommer, når der er ført kamp mod Løkkens, Socialdemokratiets m.fl.s menneskefjendske politik.

Også Rasmus Hangaard Balslev, regionsformand for Socialrådgiverne, region Øst, og Torsten Gejl, MF for Alternativet, talte.

Demonstrationen var støttet af FOA, BJMF og Landsforeningen for Socialpædagoger. Men HK København havde sagt nej til at støtte demonstrationen. Det er ellers HK, der organiserer de mange sagsbehandlere, som ikke er socialrådgivere. Der har været stor vrede mod HK for den manglende støtte.

Folketingspartierne og de to regeringsblokke har som bekendt gennemført hele striben af fattigdomsreformer – med fagtoppens accept og medvirken.

De københavnske politikere blev ikke

Øverst: Gitte Wilsdahl Christensen, reformramt Næstehjælper, taler.
Nederst: Kim Madsen fra Jobcentrets Ofre

helt enige om en ny aftale i retning af at sikre flere førtidspensioner. Men det store folkelige pres kræver reaktioner, og politikerne mødes igen mandag for at afslutte den. Eller måske mest for at få noget af presset til at lette?

I en reportage fra TV2-Lorry – med den misvisende titel 'Demo på Rådhuspladsen mod førtidspension' – lyder det, som om Københavns Kommune er en undtagelse, og at folk i resten af landet får førtidspension uden problemer, når de er berettigede dertil efter reglerne.

Det fik Kirsten Felin, reformramt i Odense, til at konstatere følgende på Jobcentrets Ofres facebookside:

"KBH er slem.. meen når det er sagt skal det altså ikke komme til at lyde som om det her kun er et problem i hovedstaden.. det her problem er altså landsdækkende !!! hilsen en reformramt i Odense .. 6 år har min sag nu været

Hele Danmark sejler.. men i klippet siger hun (= Anne Mette Omøe Carlsen,

Ehl) det er mærkeligt at KBH ikke kan finde ud af det når alle andre kommuner ikke har de problemer.

DET ER ÅRETS UNDERDRIVELSE

Vi skal holde fokus og tungen lige i munden nu.. sammen er vi stærke i HELE landet."

Og det er så sandt, som det er sagt. Den stramme tildeling af førtidspensioner, mishandlingen af syge og det umenneskelige kontanthjælpsloft er hele Danmarks problem. Kontanthjælpsloftet skal væk og alle fattigdomsreformer rulles tilbage.

Den flotte manifestation på Rådhuspladsen gik lige over i den farverige og festlige modtagelse af de seje fodboldkvinder, som skulle hyldes for deres fornemme sølvmedaljer ved EM – den største danske fodboldpræstation siden 1992.

Der var både kamp og glæde og sejrsvilje på Rådhuspladsen. Og kampen fortsætter.

Reformramte er gået på barrikaderne – Men hvor er fagbevægelsen?

Af Poul Andersen

Med ganske få undtagelser holder fagbevægelsen sig helt fra at vise solidaritet med arbejdere, der kastes ud i frit fald på grund af samfundets manglende sikkerhedsnet. Dette er et kæmpe svigt. Kampen må nødvendigvis hænge sammen, hvis arbejderklassen skal stå stærkt.

Den største danske samfundsforandrende bevægelse i det forrige århundrede var vel nok fagbevægelsen. Her snakker jeg ikke om pingerne, pamperne eller toppen af fagbevægelsen, men de tusindvis af medlemmer i klubber og lokalafdelinger, der under store afsavn og til tider endog med sulten bankende på døren kæmpede solidariske forbedringer igennem for arbejderklassen – også for dem, der var arbejdsløse og syge.

I øjeblikket finder der en fuldkommen nedværdigende og umenneskelig behandling af vores sygdomsramte klassefæller sted.

Syge mennesker, der for manges vedkommende tidligere har været medlemmer af diverse fagforeninger, er blevet ramt af reformer vedtaget af et bredt flertal i folketinget. Det er således kun Enhedslisten og Alternativet, der ikke har haft en finger med i spillet i efterlønsreform, arbejdsmarkedsreform, fleksjobreform, kontanthjælpsloft, tilbagetrækningsreform osv.

Så det er ikke fra folketinget, man skal forvente hjælp til de reformramte, som lever i udsigtsløse arbejdsprøvnninger og ressourceforløb, der som oftest ikke fører til andet, end at virksomheder har gratis arbejdskraft og at de reformramte efterfølgende bliver sendt i et nyt forløb og fortsat har et liv på absolut eksistensminimum. Ydermere kommer de til at virke som løntrykkere uden egen skyld.

Og hvor er fagbevægelsen? Det burde jo være indlysende, at vejen fra at være

i ordinært lønarbejde til kontanthjælp er blevet meget kort. Ligesom det lægger låg på lysten til at udtrykke sin utilfredshed med arbejdsforholdene på arbejdspladsen af frygt for at blive fyret og komme til at ende på kontanthjælp.

TEMA: Reformramte på barrikaderne

De reformramte, hvoraf mange er ramt af forskellige sygdomme og handicaps, er imidlertid selv gået på barrikaderne. Næstehjelperne, Reformramtes Venner og Jobcentrets Ofre, hedder tre af de organisationer, der via Facebook har formået at samle både reformramte og alle andre, der vil hjælpe. Dels med praktiske ting, som kontanthjælpsmodtagere ikke har overskud til selv at klare. Hverken økonomisk eller mentalt. Men også at få samlet en protestbevægelse mod de umenneskelige reformer. Stor respekt til dem!

Stædigt har de i løbet af relativt kort tid fået samlet en bevægelse, der er gået til modstand mod reformerne. De har fået opbygget en selvtilid, der for nylig formåede at samle ca. 200 mennesker foran jobcentret på Lærkevej i København. Aktuelt var det til støtte for 62-årige Vladimira Kristensen, der lider af lungekræft, leddegigt, angst og en smertefuld tarmsygdom, som tvinger hende på toilettet 20 gange i døg-

net, og som var blevet nægtet førtidspension.

Beskæftigelses- og integrationsborgmester Anne Mee Allerslev (Radikale Venstre) følte sig nødsaget til at tage ordet på demonstrationen og fik det også. Og prøvede at spinne sig ud af, at København har enormt lange sagsforløb og meget lille til-

kendegivelse af førtidspensioner. For hvordan reformerne bliver administreret, er vidt forskellig, for hvilken kommune man bor i. Hvilket også savner en enhver begrundelse i en højt besungen retsstat!

Demonstrationen fik en del presseomtale. Hvilket er vigtigt, idet reformernes konsekvens for de ramte har været ekstremt usynliggjort i medierne.

Ære skal dog gå til den del af fagbevægelsen, der bakker op om kampen. Jeg har bemærket, at LFS (Landsforeningen af socialpædagoger), BJMF (Beton-, Jord- og Miljøarbejdernes Forbund, afd. af 3F) samt FOA (Forbundet af Offentligt Ansatte, lokalafd. Kbh.) har støttet op omkring kampen.

Men hvor er resten af fagbevægelsen? Der burde efter min mening være et hav af fagforeningsfaner ved disse demonstrationer, hvis fagbevægelsen skal bevare sin troværdighed.

Tilbage står en stor tak til "Næstehjelperne", Reformramtes Venner og Jobcentrets Ofre, der under sloganet "Sammen er vi stærke" har bevist, at al forandring kommer nedefra, og værdien af at stole på egne kræfter.

Poul Andersen

Førtidspensionist (med mit på det tørre), tidligere 3F-tillidsmand på Novo-Nordisk.

Folkepensionens grundbeløb skal klækkeligt op – også til fremtidens pensionister

Der er en voksende usikkerhed blandt danskerne om den økonomiske sikring i alderdommen. Det er en udbredt fornemmelse, at folkepensionen er ved at blive undergravet og i fare for at forsvinde for fremtidens pensionister. Folkepensionens grundbeløb skrues stadig nedad.

En folkepension til alle, der kan holde tidligere tiders fattigdom efter arbejdslivet fra døren, har altid været et af de helt centrale sociale krav for arbejderbevægelsen. Det var også et hovedelement i 1960'ernes og 70'ernes danske og nordiske velfærdsmodel.

Alle skulle have ret til et grundbeløb, der kunne sikre tag over hovedet, varme og mad på bordet. Det betød yderligere, at den generelle pension blev friholdt for spekulation og som profitobjekt.

Netop dette har gjort netop folkepensionens grundbeløb til et oplagt mål for kapitalens nedskæringspolitikere fra både blå og 'rød' blok. Det er allerede længe siden, at dette grundbeløb, som alle modtager, kunne dække de grundlæggende udgifter.

I 2017 udgør folkepensionen beskedne 6.160 kr. pr. måned – før skat. Desuden er der et månedligt tillæg afhængigt af, om man er gift eller ej. Det er på hhv. 3.223 kr. for gifte og samlevende og 6.551 kr. for ugifte/enlige. Alt sammen igen før skat.

Folk uden 'formue' (f.eks. hus eller ejer-/andelslejlighed) får i 2017 en 'ældredræck' på i alt 16.900 kr. Før skat. For at modtage denne ydelse må folk ikke have en 'formue' på over 84.300 kr.

Det er indlysende, at med stadig voksende boligudgifter og andre voksende udgifter, herunder de for de ældre særligt store, f.eks. til medicin og pleje, skal der yderligere indkomster til, for at pensionister kan opretholde en rimelig levestandard, herunder bevare hus

og hjem også efter den oftest meget store indtægtsnedgang ved overgang til pension.

Klemt pension

Den stadig mere magre generelle folkepension har som bekendt ført et hav af supplerende pensionsordninger og opsparinger med sig. Alle de store finansielle operatører er involveret på dette marked, som har vist sig at være ekstremt givtigt, alene af den grund, at det omfatter alle. Det er også blevet en fast bestanddel af de faglige organisationers virksomhed.

Resultatet har været beskæring og undergravning af folkepensionen og dens grundbeløb. Blå blok har sammen med DF ladet den synke – selvom DF har slået sig op som pensionisternes beskytter. Thorning-regeringen (SRSF) forsøgte direkte at nedsætte grundbeløbet i 2012 i forbindelse med en 'skat-

tereform' og overføre nedskæringen til det individuelle tillægssystem.

Det er derfor ikke så underligt, at utrygheden breder sig sammen med en fornemmelse af, at folkepensionen er på vej ud og helt kan forsvinde. Den ædes faktisk af stærke kapitalkræfter.

Derfor vokser også som en modreaktion et stadig stærkere krav om en markant forhøjelse af folkebevægelsens grundbeløb, så den igen kan dække de helt basale udgifter, og en automatisk regulering af den i forhold til den almindelige lønudvikling på arbejdsmarkedet.

Kampen for disse forhøjelser må organiseres. Den må synliggøres i form af protester, aktioner og demonstrationer. Her må folkepensionisterne på banen – støttet af de kommende pensionister. Dem er der mange af. Kampen gælder ikke bare nutidens folkepensionister, men også de fremtidige, der både skal arbejde længere gennem livet og spises af med en stadig ringere pension.

Nyheder hvor der kæmpes

Følg med i det ny
kpnet.dk

Kommunistisk Politik på nettet -
hver dag

KPnetavisen Facebook forum
Twitter @kpnetdk

Deltag på kpnet.dk/blogs

KPnetTV og KPnetTV2
Reportager fra gaden på youtube

Tegn abonnement på
månedssbladet
Kommunistisk Politik

Abonnementspriser 2017
Halvår (6 nr.) 260 kr.
År (12 nr.) 475 kr.
Institutioner
1 år 600 kr.

STØT Kommunistisk Politik
på Oktobers konto:
1551 - 166 34 271
eller
Giro 1-663-4271
MOBILE PAY 50 55 99 30

kontakt: 50 55 99 30
kompol@apk2000.dk

Uligelønnen for kvinder fastholdes i Danmark

Kvinder lønnes stadig som andenrangs arbejdskraft under dagens kapitalisme.

Ikke alene besættes de bedst lønnede jobs gennemsnitligt set af mænd, også i de helt samme arbejdsfunktioner får kvinder langt lavere løn. På trods af at kvinder nu er de bedst uddannede.

De nyeste tal fra Danmarks Statistik viser dette sort på hvidt. Selv i de såkaldte kvindejobs gør uligheden sig gældende. En kvindelig sygeplejerske får f.eks. i snit 18,50 kr. mindre i løn end hendes mandlige kollega.

Tendensen er på ingen måde ved at udlignes. Tværtimod fremmes den af individualiseringen på arbejdsmarkedet, hvor fagtoppen har accepteret, at lokale og individuelle lønforhandlinger mere og mere tager over fra de kollektive aftaler.

I et mandsdomineret samfund som det kapitalistiske anerkendes de mandlige kvalifikationer i langt højere grad, og spørgsmålet om at sikre fremtiden gennem nye generationer bliver gjort til et individuelt problem. Kvinder fasthol-

des som 'usikker' arbejdskraft i kraft af deres tilknytning til fødsler og børn.

Et problem, som kapitalismen ikke har kunnet – eller rettere ønsket – at løse, tog det socialistiske samfund efter Oktoberrevolutionen i 1917 op til konkret og hurtigt løsning.

Dorte Grenaa skriver i 'Oktoberrevolutionens betydning for kvinderne':

“Sovjetstaten indførte lige løn for lige arbejde. Hvad kapitalismen endnu ikke har formået i mere end et århundrede efter, at kravet blev rejst, gennemførte arbejdermagten på få måneder. Det var en klar opmuntring og mobilisering af kvinderne til at komme ud i produktionen og på arbejdsmarkedet. Det gav samtidig kvinder mulighed for at opnå den økonomiske uafhængighed, som de af bitter erfaring ved er så nødvendig for deres selvstændighed.”

Helt bevidst fastholder det kapitalistiske Danmark kvinder som underbetalt arbejdskraftreserve og et samfund, hvor normerne sætter mænd højere end kvinder.

Soldater i Danmarks gader – militarisering gøres til officiel politik

Situationen omkring bandekrig er kørt op og virker som en opvarmning til politiske krav om 'mere politi' og en militarisering af politiet. Militæret skal sættes ind ved grænsen fra september og hærens specialtropper sluses ind i Politiets Aktionsstyrke eller indgår i et samarbejde. Grænserne mellem politi og hær udviskes.

Den igangværende bandekonflikt med skyderier på gaden kommer som en kærdommen lejlighed for regeringen til at kræve mere politi på gaderne og tage et stort skridt i forhold til et længe næret politisk ønske om at militarisere politiet.

Opbygning af voldsspiral

Det er kendt at fængselsophold og hårde straffe fremmer tilhørsforhold til bander. At forebyggende arbejde kan trække unge ud af bandemiljøet, mens fængselsophold oftest vil cementere tilknytningen til et kriminelt miljø. Alligevel er det 'her og nu' indsatsen med mere politi der kaldes på. Forholdene har fået lov at tilspidse sig, så mere politi på gaden kommer til at virke som en simpel nødvendighed. En spiral af voldsanvendelse, der vil skabe endnu mere vold, og nu også skal danne baggrund for et voldsomt skridt i retning af sammensmeltning af politiets og militærets opgaver.

Tidligere operativ chef i PET, Hans Jørgen Bonnichsen beskrev i en radioavis forskellen mellem de to voldsmonopoler hær og politi således: "Soldater er uddannet til at slå folk ihjel".

I Politiforbundet studser man over, at regeringen vil sætte militær ind på grænsen i fredstid. Formanden Claus Oxfeldt udtalte således til Ritzau:

"Selv om vi har en bandekrig, er vi stadig i fredstid. Og jeg er meget overrasket over, at man vil sætte militæret ind til civilopgaver i fredstid".

Men han bifalder idéen om at få hærens

Jægerkorpset skal frit kunne sættes ind under politiopgaver

specialtropper sluset ind i politiet:

"Alt, vi kan få af hjælp lige nu, har vi brug for, og det tager noget tid at rekruttere til aktionsstyrken. Det er klart, at de skal have noget træning og lære det juridiske, og det forventer jeg, at vi bliver inddraget i" (Berlingske).

Militarisering under dække

PET og militæret har en hemmelig samarbejdsaftale

Det er faktisk uvist om specialstyrker fra Frømands- og jægerkorpset allerede opererer i politiet.

I 2016 indgik PET og forsvaret en hemmelig aftale om 'særlig hjælp' fra specialstyrkerne til politiet, der i 2017 blev forlænget på ubestemt tid. Den blev vedtaget helt uden om Forsvarsudvalget, og nu er tiden tilsyneladende inde, hvor regeringen føler de kan gå åbent ud med dette grænseoverskridende skridt. Den officielle holdning har hidtil været denne, som fremlægges på forsvarrets hjemmeside. Den 'særlige hjælp' fra specialstyrkerne bruges kun i:

"helt ekstraordinære tilfælde, hvor for-

svaret bistår politiet i forbindelse med opretholdelse af sikkerhed, fred og orden".

Det fremgår også af en tidligere erklæring fra Justitsministeriet, at Forsvarsministeriet "i hvert enkelt tilfælde" skal "godkende" et "direktiv, der nøje fastlægger opgaven, deltagende myndigheder og enheder, kommando- og kontrolforhold samt reglerne for magtanvendelse for de militære enheder og personer." (Radio 24/7).

Jura for et militariseret Danmark

Forsvarsministeriet har arbejdet med at få jura på plads for et mere militariseret Danmark. Man lod sidste år udarbejde en rapport til formålet, der blev offentliggjort i december "Soldater i Europas gader".

Rapporten lægger op til at overveje, om militæret skal aflaste politiet ifht. terrorbekæmpelse, om der skal indføres mere frie samarbejdsrammer og løsnes op for arbejdsdelingen mellem politi og hær, om der skal åbnes for hårdere våben til politiet – og det anbefales at få nye retslige rammer på plads for hele denne udvikling.

Denne udvikling lader til at være i fuld gang – godt hjulpet på vej af de aktuelle bandekonflikter.

Skyderi i gaderne: Et samfundsproblem, der udspringer af ulighed

Af Kommunistisk Politik

Det er igen det rene wild west i landets storbyer, og det har fået flere partier til at forlange, at militæret sættes ind til at overtage terrorberedskabet, så politiet kan få sat en stopper for bandekrigen. Men politiet hverken kan eller vil stoppe for banderne. Det er et samfundsproblem, der udspringer af ulighed.

Selvom der intet er kommet frem endnu i denne omgang skyderi, så har der tidligere været PET-agenter involveret i rockeropgør. Der er ingen grund til at tro, at det er anderledes i dag. Så bliv ikke overrasket, hvis det viser sig, at de hemmelige tjenester har en finger med i optrapning af bandekonflikten.

Våben og skyderi i bandemiljøet er langt fra en ny problemstilling, og den eskalering, som man oplever i Danmark, ser man også i andre EU-hovedstæder. Skal det løses, skal man ikke tænke i mere politi og længere fængselsstraffe, men tage fat i årsagerne.

Det er primært fattigdom og udsigtsløshed, der giver den konstante tilgang til pjaltproletariatet, og det er her, at den organiserede kriminalitet fisker de nye rekrutter. En massiv indsats vil med det samme reducere dette sociale lag af mere eller mindre fortabte. Og her er fængsler eller private institutioner ikke en del af løsningen, men en del af problemet.

Tre ting skal være på plads: meningsfuldt arbejde, god mad og et stoffrit miljø. Det kombineret med undervisning og kultur osv. løfter langt de fleste ind i arbejderklassen. I stedet har vi politikere, der skærer ned og ødelægger mulighederne.

Undergrundsøkonomien skal begrænses, f.eks. hash bør ikke være kriminelt, men samtidig skal der være en forebyggelses- og behandlingsindsats. Stoffer bør i det hele taget ikke være en del af normalen i ungdomsfestmiljøet. Men det er altså oplysning og behandling og ikke politi, der er brug for.

Også i 2009 var der bandeskyderier

Undergrundsøkonomien findes også i gamble-industrien, eller med salg af steroider i dele af fitnessindustrien, eller i smuglerøkonomien, i afpresnings-sager, salg af våben og biler og tyvekoster, svindel på internettet osv.

Skyderierne i det kriminelle miljø kan kun begrænses, hvis man ser nærmere på dens årsager. Og her må det ganske enkelt konstateres – selvom det er ilde hørt af det officielle Danmark – at voldsspiralen først og fremmest skyldes, at Danmark er et land, der har involveret sig i krige langt fra dets egne grænser. Der er en helt lige linje fra de første Balkankrige og så til den store mængde våben, der har floreret i EU's underverden. I kølvandet på hver eneste krig har der fulgt flere og større våben med, og med åbne grænser er det ingen sag af smugle skidt rundt i hele EU.

Det er også helt klart, at den kriminelle verden og militæret på mange måder har været tæt vævet sammen og har givet en vækst til produktion af opium og smugleri. Kriminaliteten florerer i krigen – både i den statslige militærmaske og hos de forskellige lejesoldater og sikkerhedstjenester og oprørsgrupper og terrorister. Det er råddenskab fra krigen, der på mange måder vender tilbage til de krigsførende nationer.

Og sidst, men ikke mindst skal fængselsvæsenet og diverse efterretningsvæsen og politiet holde op med at

lave særaftaler med nogle bander og bandemedlemmer. Det er en kendsgerning, at myndighederne holder hånden over nogle grupperinger, og at systemet i praksis understøtter, at fængslerne bliver rekrutteringscentraler til organiseret kriminalitet eller terrorisme.

Forsvaret skal ikke varetage civile opgaver

Militæret skal ikke rodes ind i civile bevogtningsopgaver. Rent bortset fra at rekrutterne er meget unge mennesker, der knap er flyttet hjemmefra og på ingen måde har kompetencer til at løse den type opgave, så er det altså helt gædet at bruge de tilbagevendende bandekonflikter til at forlange militær undtagelsestilstand!

I en lidt anden boldgade, men samme problemstilling ses i det såkaldte Center for Cybersikkerhed, der hører hjemme under Forsvarsministeriet, mens det varetager et rodsammen af civile og militære opgaver. Centeret ønsker udvidede beføjelser, så tjenesten kan få adgang til civile systemer såsom patientdata og meget andet. (Naturligvis for at 'beskytte landet mod udenlandske hackere'). Det viser på al mulig måde, at Center for Cybersikkerhed bør splittes op i en civil del, der kan håndtere kriminalitet og sikkerhed, og en militær afdeling, der som del af FE kan tage sig af militær cybersikkerhed.

Rødt og Revolutionært Sommertræf 2017

Opbyg den folkelige modstand og den revolutionære bevægelse nedefra

Over fire intense dage i slutningen af juli mødtes knap 50 mennesker til diskussioner, kammeratligt samvær og naturoplevelser i det sydfynske på Rødt og Revolutionært Sommertræf arrangeret af Arbejderpartiet Kommunisterne. Alle generationer var repræsenteret, og erfaringer, idéer og perspektiver fra klassekampen i dag blev udvekslet på kryds og tværs.

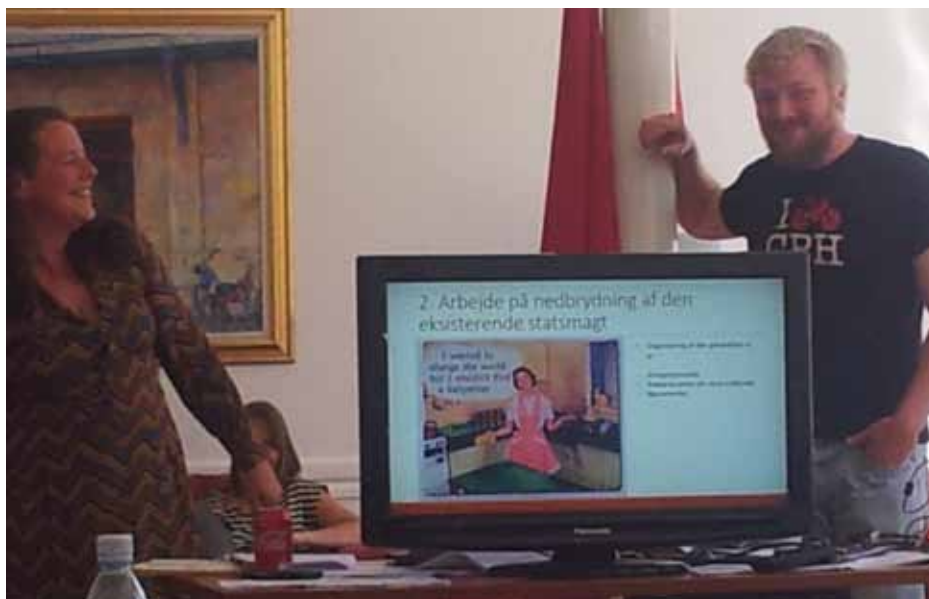
Bevægelse – modstand – samling – revolutionær kamp – hvad kan vi gøre?

Temaerne på sommertræffet var valgt ud fra aktualitet og vigtighed. Det handler med at opbygge den sociale bevægelse, den faglige kamp, at organisere en revolutionær ungdomsbevægelse og at opnå national selvstændighed ved at komme ud af EU og NATO.

Træffet var med til at skabe overblik og udveksle idéer til givtige kampformer, og ikke mindst at udvikle forståelsen for, at revolutionær teori er forudsætningen for revolutionær handling, at socialistisk revolution ikke kun er ord, men noget der er nødvendigt at gennemføre og forberede, hvis børnenes – og hele menneskeheden – fremtid skal sikres. Og hele vejen igennem blev træffet løftet af kulturindslag, digte, sange m.m.

Her følger nogle nedslag fra sommertræffets behandling af disse vigtige og brandaktuelle spørgsmål – med synspunkter fra både oplæg og den efterfølgende debat.

Dorte Grenaa, formand for APK, bød velkommen, bl.a. ved at pege på at missionen for træffet og for det daglige politiske arbejde: at gøre Danmark til det land, flertallet ønsker, et land, hvor befolkningen bestemmer politikken, uden krig, kriser og udstødelse – et socialistisk Danmark. I år er det 100-året for Oktoberrevolutionen, og det er kun blevet endnu mere påtrængende at løse de problemer, der ligger indbygget i det

kapitalistiske samfundssystem, ved at ændre det grundlæggende.

Sommertræf 2017

Ingen skal udstødes!

Et helt centralt tema på træffet var spørgsmålet om samfundets brutale 'brug og smid væk'-indstilling til mennesker. Afstanden fra 'den sikre tilværelse' med arbejde, bolig og mad på bordet til den økonomiske og sociale afgrund er blevet ufattelig lille. Både Line Lazarus, Gert Madsen og Næstehjælperne Linda Villadsen og Carsten Larsen gav rystende vidnesbyrd om situationen og det mod, det kræver at overleve i dagens Danmark, når man kastes ud i sygdom eller arbejdsløshed, hvor de vidtåbne masker i sikkerhedsnettet tillader det frie fald.

De kunne også i høj grad berette om at sige fra. Både om den tilsvining eller udelukkelse, man kan blive mødt med fra politikere og presse, om indskrænkningen i ytringsfriheden, men også om den organisering og modstand, der nu er i opblomstring blandt reformramte.

Perioden med det danske 'velfærds-samfunds' forholdsvis sikkerhed blev kort. Først og fremmest var baggrunden for sikkerhedsnettet kapitalens vilje til at betale for at undgå deres største mareridt, nemlig socialisme og revolution. Nu eksisterer socialismen ikke længere i praksis og fungerer dermed ikke på samme måde som henholdsvis trussel eller konkret og levendegjort inspiration. Så undertrykkelsen strammer til, mere brutalt og uden hensyntagen.

Reformerne hagler ned, og en 'reform' som kontanthjælpsloftet rammer i særlig grad enlige kvinder med børn. Det sker helt bevidst, sådan som Joachim B. Olsen i en polemik kunne smide det i hovedet på Line Lazarus, der har stået frem som kontanthjælpsmodtager og har måttet stå på mål for infame personlige angreb.

Næstehjælperne er en organisering, der er åben for både reformramte og ikke-reformramte. Den bygger på ligeværd, hvor man hjælper hinanden, yder efter evne og styrker den personlige overlevelse, opbygning af selvtillid og skaber en fælles kamp for dem, der kan og vil i form af fantasifulde aktioner – tit i samarbejde med andre organiseringer. Solidariteten er på alle måder i højsædet. Reformramte er ikke udstødte – "vi er samfundet," som det blev udtrykt.

Ungdom i revolutionær bevægelse

Skal fremtiden vindes, sker det kun, hvis den revolutionære teori og tanke gribes af de unge generationer. Marie Herget og Kristian Dalgaard slog nødvendigheden fast. Og også begejstringen og troen på, at et socialistisk samfund er muligt.

Kapitalen er aggressiv, og samfundsproblemerne kan synes overvældende. Så meget desto mere er der behov for et andet samfundssystem, og der kan mobiliseres omkring det. Spørgsmålet om socialisme kan ikke være henvist til at være en formulering i et partiprogram og noget, vi måske tager stilling til 'engang', men et mål, fordi det er svaret på kapitalismens og imperialismens krise. Fra udstødelse til klimaødelæggelse, fra arbejdsløshed til krig bunder misererne i, at de få og privilegerede ejer produktionsmidlerne, og at statsmagten og styrer samfundet ud fra deres egen klasses interesser. Kun en socialistisk revolution kan løse problemerne, og denne idé må gribes af ungdommen. Der må både skabes større klarhed og fælles aktioner.

Det hedder stadig "ud af eu"

Efter Brexit har panikken bredt sig i EU-systemet. Nu forsøger man at mane til en kunstig 'ro' – at EU har styr på det og går frem med faste skridt mod Europas Forenede Stater. Der lægges et kæmpe pres på EU-modstanden for at stikke piben ind, gå ind på tanker om at 'reformere' EU og opgive perspektivet om et selvstændigt Danmark uden for monopolernes union.

At dette er helt bagvendt, stod lysende klart efter oplæg fra Lisbet Bonde og Franz Krejbjerg, begge aktive i Folkebevægelsen mod EU. EU-modstanden står i den gunstigste situation nogensinde, mens EU-tilhængerne er i panik.

EU har beriget den tyske monopolkapital på bekostning af de tyske arbejdere og de fleste andre EU-lande, har forarmet lande som Grækenland og har sammen med NATO-landene skabt verdens alvorligste flygtningekrise

gennem krigsødelæggelser og forarmelse af andre lande.

Det knager og brager i EU, så nu gælder det at stå fast og rejse kravet massivt: Danmark ud af EU! Uden illusioner om utopiske 'alternative udgaver' af EU eller dødfødte forsøg på traktatændringer. EU-modstanden er større end nogensinde, realiteterne lader sig ikke skjule. Alle skal kunne deltage i en bred bevægelse uanset partitilhørsforhold, og kravet må stå klart: en udmeldelse af EU og retten til en folkeafstemning om dette. Folkebevægelsen mod EU har muligheden for at samle stort og bredt omkring dette.

Hvor er fagforeningerne?

De reformramte kæmper deres kamp uden opbakning eller opmærksomhed fra den etablerede fagbevægelse, mens fagtoppen bruger sin tid på at indgå dårlige overenskomster og treparts-aftaler om angreb på arbejderklassen. Solidariteten holdes konsekvent ude. Fagtoppen er også indpisker i forhold til et ja til EU og accepterer Danmark som krigsførende nation i stedet for at samle til et Nej til krig og Nej til EU's diktater om arbejderfjendske reformer. Træffet diskuterede hele dette billede og slog fast, at opbygningen af en faglig opposition med kontakter mellem arbejdspladser, brancher, fag og landsdele er en nødvendig opgave. Nej-kampagnen, som blev organiseret på grundplan i OK-2017, viste vejen.

Det internationale perspektiv

I en globaliseret verden er klassekampen international, selvom den kæmpes i det enkelte land og bl.a. for national selvstændighed. Klaus Riis, redaktør af Kommunistisk Politik, gav et blik på verdens brændpunkter og vendepunkter.

Et afgørende historisk vendepunkt var den russiske revolution i 1917. Det blev her bevist, at revolution og opbygningen af et socialistisk samfund er mulig. Dette har haft omfattende konsekvenser for nutiden.

Oktoberrevolutionen afsluttede 1. verdenskrig.

Uden det socialistiske Sovjetunionen var Hitlerfascismen ikke slået.

Efter revolutionen tilkæmpede en række lande sig national selvstændighed.

Vi lever stadig i imperialismens og de socialistiske revolutioners periode, selvom vi har været udsat for alvorlige tilbageslag. Efter kontrarevolution i Sovjetunionen i 1950'erne overlevede den revolutionære teori og praksis kun i Albanien samt i ikke-statsbærende partier verden over, og disse partier samler sig i dag i Den Internationale Konference af Marxistisk-Leninistiske Partier og Organisationer, CIPOML.

I alle partierne fejres i år 100-året for Oktoberrevolutionen, og de revolutionære teorier er ledetråd for det daglige

Sommertræf 2017

arbejde – til analyser af udviklingen såvel som taktikken i klassekampen. Teorierne anvendes til forståelsen af de aktuelle modsætninger i verden.

Nato forbereder krig

Gerd Berlev, aktiv i Tid til Fred – Aktiv mod Krig, lagde op til debat med et overblik over situationen med fokus på NATO's farlige oprustningsplaner, og hvilke krav det stiller til modstanden.

Militærudgifterne vil eksplodere frem til 2025 og vil blive betalt med sociale nedskæringer. NATO er i fuld gang med en voldsom magtdemonstration over for Rusland og på længere sigt Kina, der involverer tæt på en fordobling af det danske militærbudget og i sidste ende kan føre til krig på europæisk jord. At stoppe denne krig, inden den bryder ud, er ikke en specialitet for en lille fredsbevægelse, men gælder vores alles overlevelse, og denne kamp må derfor føres overalt.

I debatten ude omkring kan man blive mødt med spørgsmålet: "Kan du da lide

Putin?"

Her blev det slået fast, at stormagter som Rusland og Kina også er kapitalistiske magter, der er aggressive og opruster militært for at sikre egen magt og profit. Men vi må rette fredskravet mod den konkrete og aktuelle krigsfare, og dette er uden tvivl den imperialistiske supermagt USA, inklusive de allierede i NATO. En blok, der aktuelt og med voldsom aggression fører og forbereder krige for at sikre de økonomiske monopolselskabers interesser, hvad angår olie, gas, markeder osv.

Vi må stille kravet om stop for krigene, sige Nej til militariseringen af Østersøen, til opmarchen af tropper i de baltiske lande og arbejde for at komme ud af NATO.

Bevægelse fra neden

Det store flertal i Danmark accepterer ikke en samfundsudvikling, hvor flere og flere af de fælles penge skæres væk fra social velfærd og flyttes til kampfily, krige og støtte til våbenindustrien, eller hvor mennesker, der mister arbejdet pga. nedskæringer eller sygdom, kasseres.

På alle felter går det igennem som en rød tråd, at det er bydende nødvendigt at opbygge en bevægelse nedefra. Fagforeningstoppen organiserer ikke kampen, og heller ikke nogen af de parlamentariske partier har perspektiver for den nødvendige kamp. Vi har større mål end snævre parlamentariske forhåbninger til en ny regering. Vi må bygge det op, så alle, der vil, kan være med, uanset politisk tilhørsforhold, eller om ydeevnen er lille eller stor.

De fleste går ind for social retfærdighed, solidaritet og fred, ikke kun i ord, men i praksis. Der er derfor store muligheder for en stærk mobilisering for velfærd og rettigheder, mod oprustning og krig og for et samfund, hvor disse principper danner grundlaget. På alle disse felter går vi et varmt efterår i møde, og der er brug for alle kræfter, hvis fremtiden skal vindes.

**Militærøvelsen
Aurora17 træner
NATO-krig mod
Rusland**

Tag med til protest i Göteborg

Militærøvelsen Aurora17 løber af stablen i ugerne fra d. 11. september og måneden ud, hvor landtropper, søværn og luftvåben vil øve forsvaret mod et fingeret angreb fra Rusland. Formelt er det ikke en NATO-øvelse, men der kan ikke herske tvivl om, at NATO er strategen bag. Der forberedes omfattende protester, og fra Danmark bliver der arrangeret fælles tur til Göteborg d. 16.-17. september.

Værtslandsaftalen mellem NATO og Sverige, der blev indgået af den svenske Rigsdag i 2016, er en aftale, der har åbnet for øvelser med deltagelse af udenlandske NATO-tropper – og for NATO-invasion ved krise eller konflikt. Et stort skridt bort fra den neutralitet, der giver mulighed for at føre en selvstændig udenrigspolitik, og som har flertallet af den svenske befolknings opbakning.

Fra 1994 har medlemskabet af "Partnerskap för Fred" gjort det muligt at trække Sverige ind i NATO's krige, og Sverige har siden sendt tropper til både Kosovo, Afghanistan og Libyen. Med Værtslandsaftalen er endnu et skridt taget hen imod et fuldt medlemskab af NATO, der

rykker en aggressiv og samlet NATO-front helt tæt på Ruslands grænse – også i Norden.

Fra svensk militær forklarer man, at Aurora17 skal øge den samlede forsvarsevne hos flyvåben, søværn, landtropper og hjemmevernet til at møde et angreb mod Sverige.

"Man kommer til at se militær på gaderne og helikoptere i luften. Da skal man føle stolthed og tryghed," udtaler Jesper Tengroth, pressesekretær i Forsvarsmakten.

Mon ikke svenskerne nærmere vil føle sig hensat til en krigssituation eller en besættelse? Til utryghed – med udsigten til at blive inddraget i stormagtsopgør eller blive bombemål i en konflikt.

Der deltager en række NATO-lande i øvelsen, som ud over at samordne de svenske værns koordinering skal øve det samme ift. NATO.

Deltagere i øvelsen er Danmark, Estland, Frankrig, Litauen, Norge og naturligvis

Deltag i protesterne i Göteborg – Stoppa Aurora!

Tag med fællesbustur fra København 16. - 17. sept.

Tilmelding til turen til Göteborg sker hos organisationen Tid til Fred.

Skriv til aurora@tidtilfred.nu

Se program med mange aktiviteter fra forskellige arrangører i Göteborg på hjemmesiden stoppaaurora.se/fredsaktion/program

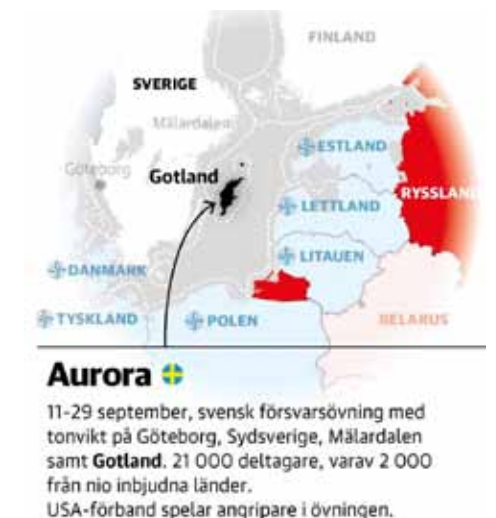

Det svenske militær reklamere kraftigt på de sociale medier. Og der er ikke tvivl om hvem der er fjenden.

USA. Desuden deltager ikke-NATO-medlemmet Finland, som sammen med USA møder med det største antal udenlandske deltagere.

Øvelsens område er hele Sverige, men vil blive centreret i Mälardalen, Stockholm, på Gotland og i Göteborg – i 'realistiske rammer', hvor mennesker lever og arbejder. Civile myndigheder og institutioner vil blive inddraget i stort omfang, ligesom Hjemmevernet vil spille en stor rolle med en fjerdedel af deltagerne.

Den multinationale militærøvelse Northern Coasts løber af stablen på præcis samme tid. Den vil først og fremmest

11-29 september, svensk försvarsövning med tonvikt på Göteborg, Sydsverige, Mälardalen samt Gotland. 21 000 deltagare, varav 2 000 från nio inbjudna länder. USA-förband spelar angripare i övningen.

foregå på vandet i Østersøområdet, men inddrager ligesom Aurora17 også luftværn og landtropper. Deltagerne er Finland, Estland, Letland, Litauen, Polen, Norge, Danmark, Belgien, Nederland, Canada, Tyskland samt repræsentanter for NATO som organisation.

Her vil man gennemspille reaktionen på et fiktivt internationalt højkonfliktscenarie under FN-mandat. Konflikten er sikkert også her skabt af 'land A', som spiller rollen som angriber i Aurora17.

Land A er en 'helt fiktiv' angriber, men befinder sig pudsigt nok rent geografisk ganske det samme sted som Rusland.

Knudepunkt for krig i Europa

Luk USA's og NATO's base Ramstein!

Tæt på Danmark ligger den centrale militærbase Ramstein, et knudepunkt for USA's militære dominans og USA's og NATO's angrebskrige og krigsforberedelser. I september vil en menneskekæde omkranse basen og kræve den lukket.

USA's stilling som dominerende militær supermagt bygger i høj grad på dets dominans gennem det globale net af amerikanske baser, der fungerer i tæt forbindelse med NATO, men under 100 % amerikansk ledelse, som hele krigsalliancen er det.

Fra USA's imperialistiske synsvinkel består verden af amerikanske kommandoområder med navne som EUCOM (USA's Europakommando), AFRICOM (USA's Afrikakommando) osv. Begge de nævnte koordineres fra Ramstein.

Selvom Ramstein ikke formelt er en NATO-base, fungerer den som understøttelsesbase for NATO. 52.000 amerikanske statsborgere, heraf 14.500 militære, befinder sig i Ramstein, og militære styrker fra andre NATO-lande er en del af basen, også danske.

Basen er hovedkvarter for det amerikanske luftvåben i Europa og USA's dronekrig i Irak, Afghanistan, Pakistan, Yemen, Somalia, bombardementer i Syrien m.m.

Krigscentrum

I Ramstein ligger også Europas ammunitionscenter, et kæmpemæssigt medicinsk center og dele af kommandocentralen for NATO's missilforsvar og raketarsenal. Over SATCOM styres droneangreb og rekognoscering til brug for angreb fra både fly og droner.

Allerede fra 1949 har USA haft sit ammunitionsdepot for Europa, Mellemøsten og Afrika placeret her, og i dag står Ramstein for forsyninger til krigene i Afghanistan, Irak og Syrien. Det medicinske center reparerer NATO-

Fra demonstration mod dræberdroner og den amerikanske militærbase Ramstein i Tyskland i 2015.

soldater og udgør verdens største amerikanske militærhospital uden for USA selv. Gennem AIRCOM styres NATO's luftvåben gennem Ramstein.

Historisk set blev basen oprettet i 1951 som en del af den amerikansk-franske besættelse af Vesttyskland, der i 1955 blev indrulleret i NATO.

I NATO's militære pres på Rusland er Ramstein-basen helt central – og i en mulig krig mellem USA/NATO og Rusland vil det gøre området til et bombemål.

Danmark er en integreret del af hele dette setup. Danske kampfly indgår i den samlede kommandostruktur og arbejdsdeling – og atomvåben er aldrig langt væk, når man er medlem af NATO.

Hjort Frederiksens ønskeliste er USA's ønskeliste

Danmarks udenrigspolitik er fuldt ud tilpasset planen for amerikansk overherredømme. På regeringens aktuelle ønskeliste står nye kampfly, bevæbnede fregatter til missilskjoldet og overvågning af Østersøen – alt sammen diktat og afskrift fra USA's ønskeliste med brikker til de aktuelle krigsforbe-

redelser.

Kampflyet F-35 er f.eks. ikke valgt ud fra en forsvarsvinkel. Flyet er ikke specielt egnet til overvågning af Danmarks grænser, men er et udpræget langdistancefly bygget til angreb og til at bære atomvåben. Det vil i fremtiden indgå i koordineringen over Ramstein, hvis NATO uhindret får lov til at køre videre med krigs- og oprustningsplanerne.

Ramstein er et nervecentrum og knudepunkt, der gør USA's og NATO's angrebskrige mulige. Angrebskrig en forbrydelse mod menneskeheden, og ud fra dette synspunkt kræver Ramstein-appellen basen lukket.

STOP RAMSTEIN – AKTIONSUGE 2017 – 3.-10. september

Ugen er bygget op med en fredsløjre med diskussioner og kulturfestival, der kulminerer i en menneskekæde omkring militærbasen Ramstein med kravet om stop for dronekrig.

I Slesvig, endnu tættere på Danmark, findes en mindre base til koordinering af USA's dronekrig. Også her er der stærke protester.

Hvad ligger bag palæstinenserne harme i Øst-Jerusalem og ved al-Aqsa-moskeen?

Af Henning Paaske Jensen

I medierne fremstilles de dødelige uroligheder med udgangspunkt i Øst-Jerusalem og ved al-Aqsa-moskeen som en i hovedsagen uoverskuelig religiøs konflikt, hvor religiøse fanatikere ikke kan forliges. Glemte er Israels fortsatte nationale undertrykkelse af palæstinenserne.

Gemt og glemt er et undertrykt og besat folks legitime ret til modstand mod den besættelse og kolonisering, som fortsætter dag for dag med besættelsessoldater og illegale bosættelser.

Ingen fokus på, at Israel igennem 50 år illegalt har besat Vestbredden og taget mere og mere kontrol over Øst-Jerusalem og koloniseret mere og mere, uden at verdenssamfundet har skredet ind.

Siden april har regeringen annonceret planer om bygning af 15.000 nye israelske bebyggelser i Øst-Jerusalem på bekostning af den palæstinensiske befolkning. Mange af palæstinenserne huse rives ned af "sikkerhedsgrunde". Samtidig sker der en voldsom udbygning af illegale bosættelser på Vestbredden.

Alt dette sker uden konsekvenser, på trods af at verdenssamfundet anerkender Øst-Jerusalem som palæstinensisk.

For palæstinenserne, religiøse og ikke religiøse, er al-Aqsa-moskeen i det besatte Øst-Jerusalem en form for fyrtårn, der forener dem om deres nationale rettigheder, som Israel træder mere og mere under fode.

Israels massive kolonisering i Jerusalem og Vestbredden peger på, at Israel forfølger planen om et Storisrael. Det

Det palæstinensiske folk reagerer med harme og oprør over Israels opsætning af metaldetektorer, nu erstattet af avanceret overvågning. Det indgår i Israels besættelse og kontrol og vækker fortsat massiv palæstinensisk harme og modstand.

En modstand, der imødegås med et israelsk fascistisk angreb på bedende palæstinensere, der protesterer som led i en civil ulydighedsaktion imod Israels kontrol og begrænsninger.

Storisrael, hvor flere og flere zionister taler om bygning af et jødisk tempel, netop der hvor al-Aqsa-moskeen ligger, symbolet for palæstinenserne og for muslimer i hele den arabiske verden.

Boykot Israel

For apartheid-Israel indgår en stadig mere ydmygende israelsk kontrol og illegale bosætters adgang til stedet som en del af og et led i Israels udvidede kolonisering og undertrykkelse af palæstinenserne.

Kontrol over Tempelbjerget og al-Aqsa-moskeen skal vise, at palæstinenserne ingen rettigheder har og er andenklassens borgere i deres eget land.

Palæstinenserne ved alt for godt, hvilken betydning Tempelbjerget har for deres nationale rettigheder.

Derfor var det heller ingen tilfældighed, at da Ariel Sharon provokatorisk i 2000 besteg Tempelbjerget i Øst-Jerusalem, udløste det den anden intifada.

Det palæstinensiske folks utrættelige kamp for deres legitime nationale rettigheder vil fortsætte, så længe der er apartheid og besættelse.

Det hele foregår også i en situation, hvor Trump forud for sin indsættelse lovede sin ven Netanyahu, at USA ville flytte sin ambassade til Jerusalem, som apartheid-Israel kalder sin "udelte hovedstad". Endnu en handling, som, hvis den gennemføres, vil sætte ild til krudttønden i Jerusalem og brede sig til alle de besatte områder og blandt den arabiske befolkning i Mellemøsten.

Hvor længe vil verdenssamfundet blot se på og ikke påføre Israel sanktioner for dets 50-årige illegale besættelse?

På trods af zionistiske forsøg på mediekontrol, især i USA og Europa, tager befolkningerne i verden i højere og højere grad afstand fra Israels skruppelløse fremfærd og udvidede besættelse, støtter boykot af Israel, og mange henviser til Nelsons Mandelas berømte ord:

"We know too well our freedom is incomplete without the freedom of the Palestinians."

Skærpede sanktioner mod Nordkorea, Rusland og Iran

Økonomiske sanktioner er forløber for krig

USA har vedtaget en lov om skærpede sanktioner mod Rusland, Nordkorea og Iran, mens den militære opbygning og truslerne sideløbende trappes op. Også Venezuela og Cuba er underlagt sanktioner.

Ser man tilbage på Vestens krige har økonomiske sanktioner oftest været et skridt frem mod en imperialistisk angrebskrig. FN's sikkerhedsråd, EU – og Danmark følger USA.

Idéen med sanktioner er at nedbryde og svække et land, og helt kynisk lade civilbefolkningen lide for at skabe en destabilisering.

Den åbenmundede socialdemokratiske Folketingspolitiker Thomas Jensen beskrev på et offentligt møde i Silkeborg denne sommer det 'smarte' i hans eget og andre partiers taktik. Han fremhævede at befolkningen var det egentlige mål for sanktionerne. Når landets økonomi blev svækket, og der lukkes af for basale varer og ting som livsvigtig medicin er det det store flertal, der bliver ramt hårdt på deres levevilkår.

Dette skal som reaktion give grobund for utilfredshed og gerne føre til uro og oprør mod landets regering – som USA ønsker afsat. Altså en planlagt og morderisk destabilisering af landet. I Irak anslås dødsfrene for Vestens sanktioner at være 1,7 millioner mennesker, heraf 5-600.000 børn!

Da Bill Clintons udenrigsminister Madeleine Albright blev udspurgt om hendes holdning til disse tal, kom hun med det berygtede svar "prisen var det værd".

Sanktioner – en integreret del af krigsførelsen

Sanktionerne kommer som et led i at opbygge 'det moralske påskud' for at gennemføre et militært angreb. De bygges op med konstruerede anklager som besiddelse af masseødelæggelsesvåben, hjælp til terrorister, korruption

Sanktioner og krigstrusler

eller angivelige trusler mod USA eller mod egen befolkning osv.

I august 1990 startede USA sanktioner mod Irak, og i 1991 invaderede USA landet.

Også Libyen blev udsat for sanktioner i flere omgange. USA indførte sanktioner mod Libyen i 1986, men ophævede dem i 2004, for at amerikanske firmaer kunne få lukrative oliekontrakter. Således kan sanktionerne være et tveægget sværd.

Helt aktuelt ser vi hvordan multinationale firmaer bekymrer sig over, at Syrien tillader sig at begynde genopbygningen af deres land og har set sig i stand til at genoptage deres årlige internationale handelsmesse uden dem.

Genopbygningen af det smadrede land skulle jo gerne gå til USA og vennerne.

Samme problem findes aktuelt i Europa. Monopolerne er med på at svække Rusland gennem EU-sanktioner, men deres egen eksport og import bliver samtidigt ramt. Op til angrebet på Libyen i 2011 var sanktionerne igen indført.

Fra maj 2004 indførte USA sanktioner mod Syrien, angiveligt for styrets 'støtte til terror' og pga landets manglende evne til at holde terrorgrupper ude af Irak – et land som USA selv netop havde smadret og destabiliseret i krig. At USA selv har støttet Syriens 'oprørere' i en årrække for at vælte regimet er også velkendt.

Nordkorea, Rusland og Iran er nu genstand for skærpede amerikanske sanktioner, der følges op af FN's sikkerhedsråd og EU. Set i lyset af tidligere erfaringer må dette betragtes som meget bekymrende.

“Bål og brand som verden aldrig før har set”

Trump truer Nordkorea med udslettelse

En stor og dødsensfarlig verdenskrise er under optrapning med Nordkorea som mål. USA's præsident Trump har udtalt en direkte trussel med kravet om at landet opgiver sit atomprogram. Ellers vil Nordkorea blive udsat for “Bål og brand, som verden aldrig før har set”. Hvad er dette andet end en atomkrig?

I denne måned er det 72 år siden, USA gennemførte verdenshistoriens største terrorhandling med atombombningerne af Hiroshima og Nagasaki (6. og 9. august 1945). Siden da er der ikke kastet atombomber over byer, men truslen om atomkrig var altid nærværende under hele den kolde krig.

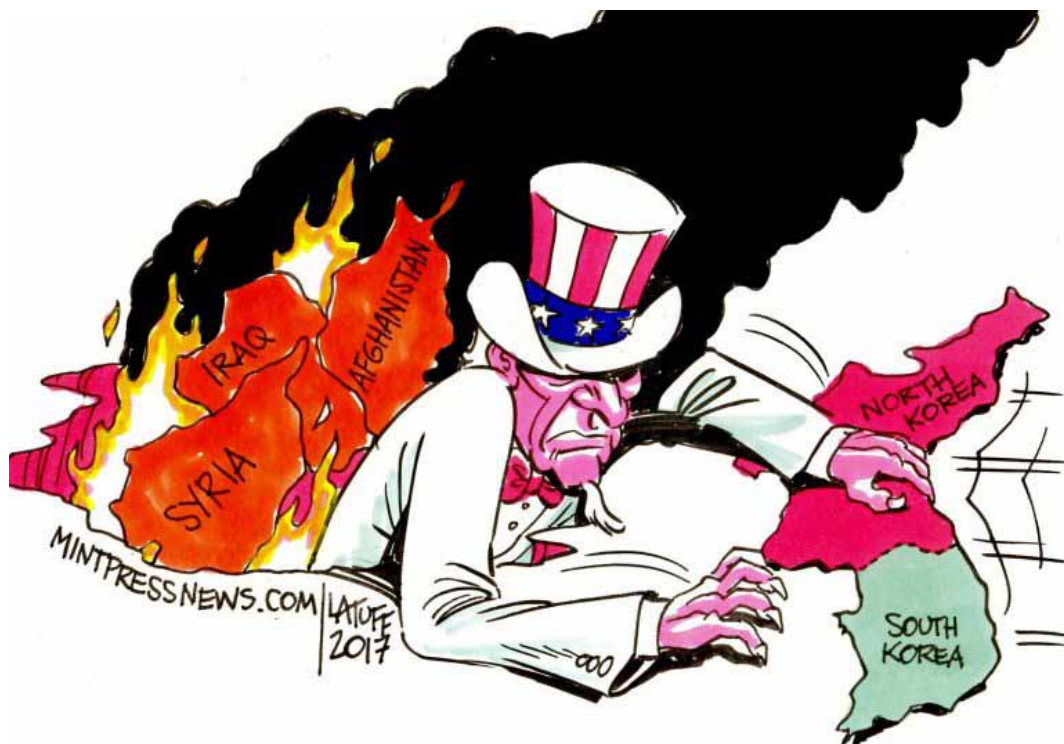
Og nu er den her igen. Faren for atomkrig mellem stormagter, mellem USA og Rusland, er reel. Den øverste russiske militærledelse mener, at USA forbereder et atomart overraskelsesangreb.

Mens Donald Trump er presset til at underskrive nye sanktioner mod Rusland, truer han helt utilsløret Nordkorea med atomkrig. USA har ført krig mod Korea i mere end 65 år. Våbenhvileaftalen fra 1953 er aldrig afløst af en permanent fredsordning.

Mellem 3 og 4 millioner koreanere blev dræbt af amerikanske tæppebombninger, napalm og bakteriologisk krigsførelse i dette glemte og fortiede folkemord, der indledte koldkrigsperioden. Alle nordkoreanske byer og landsbyer blev lagt i aske.

USA forsøgte i sidste uge at fremstå forhandlingsvillige, men deres krav til Nordkorea var ultimativt: Opgiv jeres atomprogram før vi vil indgå i forhandlinger.

At Nordkorea besidder atommissiler er

for USA ‘helt uacceptabelt’. At USA besidder et langt større atomvåbenarsenal og desuden truer med at anvende det er i egne øjne helt OK.

Venskabsforeningen Danmark-Den Demokratiske Folkerepublik Korea skrev i december:

“Efter årtier med amerikansk atomoprustning og truende krigsøvelser i Korea har DDF Korea modvilligt set sig nødsaget til at udvikle et tilstrækkeligt afskrækkende forsvar stående overfor verdens stærkeste militære supermagt USA. En supermagt, der endda igenem 66 år har haft og fortsat har op mod 40.000 soldater og et gigantisk våbenlager permanent stationeret på koreansk jord”.

Nedrustningsforhandlinger i området er længe blevet boykottet af USA, også under Obama.

Propaganda der skal bane vej for krig i verdensopinionen og sætter Nordkorea ind i rollen som den aggressive part er stærkt intensiveret i den seneste periode, mens kæmpemæssige militærøvelser er blevet holdt helt tæt op

til Nordkoreas grænse, udstyret med blandt andet taktiske og strategiske atomvåben.

USA bygger THAAD missil’forsvaret’ op i Sydkorea og sejler tæt op mod Nordkorea med atombevæbnede hangarskibe.

Nordkorea har kunnet iagttage hvordan lande som Libyen, Afghanistan og Irak er blevet overmandet af USA, NATO og allierede.

Virkeligheden er, at Nordkorea er et lille land der holder fast i at følge sin egen kurs og selvstændighed og indtil dato aldrig har angrebet et andet land. Det virker højst usandsynligt, at landet skulle affyre et atommissil mod USA, da dette vil være rent selvmord.

FN’s sikkerhedsråd har enstemmigt vedtaget skærpede sanktioner mod Nordkorea og bakker dermed op om USA’s aggression.

Der er stor brug for solidaritet med Nordkorea, der nu trues på livet. En krig kan blive ført med atomvåben og sætte hele verdens sikkerhed på spil.

Stærke reaktioner i Latinamerika

Trump truer med militær invasion i Venezuela

Ikke bare truer Trump Nordkorea med krig – Venezuela kan også blive invaderet, siger han. Reaktionerne i Latinamerika er kraftige.

Den amerikanske præsident Trump har truet Nordkorea med atomvåbenkrig efter at USA gennem FNs sikkerhedsråd har fået gennemført en voldsom skærpe af de i forvejen kvælende sanktioner, der sigter på at bringe det nordkoreanske regime til fald.

Denne gang sker det med Nordkorea 'allierede' Kinas og Ruslands stemmer for sanktionerne. Formentlig som en del af et stormagtsspil som en 'indrømmelse' på den koreanske befolknings bekostning for at undgå en amerikansk krig under påskud af at Nordkorea udgør en akut trussel mod USA.

Samtidig har Trump også trukket det militære kort mod Venezuela og præsident Nicolas Maduro. Maduros anmodning om en samtale med Trump er afvist af Washington.

Trump – der fik tre millioner stemmer færre end Hillary Clinton og alligevel blev præsident – betegner den demokratisk flertalsvalgte præsident Maduro som 'en diktator'.

På et pressemøde sagde Trump til spørgsmålet om den amerikanske politik over for Venezuela:

-Vi har mange muligheder åbne med hensyn til Venezuela, og jeg vil for resten ikke udelukke en militær indgriben som en mulighed'.

-Vi har mange muligheder for Venezuela. Det er vores nabo ... det er – vi er til stede over hele verden, og vi har tropper på steder, som ligger langt, langt væk.

Han tilføjede:

-Venezuela ligger ikke langt væk, og folket lider og de dør. Vi har mange

Venezuelanske soldater på øvelse mod amerikansk aggression

muligheder med hensyn til Venezuela, indbefattet en mulig militær, om nødvendigt.

På spørgsmålet om der kunne være tale om en amerikansk anført militær operation, sagde Trump:

– Det er ikke noget vi taler om, men en militæroperation, en militær mulighed er helt sikkert noget vi kunne vælge.

Sanktioner og krigstrusler

Pentagon afviste derpå, at der var konkrete planer om invasion af Venezuela.

Trump slynger gerne om sig med militære trusler. Den venezuelanske forsvarsminister betegnede Trumps udtalelse som 'galskab' og udenrigsminister Jorge Arreaza har takket for støttetilkendegivelser fra lande over hele verden, indbefattet Latinamerika.

17 latinamerikanske lande har sammen med USA fordømt den nye grundlovgivende forsamling og taler om 'nedbrydningen af den demokratiske orden i Venezuela'. Men mange af dem har efter voldsomme folkelige reaktioner i Latinamerika på Trumps udtalelser taget afstand fra disse og invasions-truslen. Heriblandt Peru, Colombia og Mexico.

Venezuela har længe forberedt sig på en mulig amerikansk anført invasion. Den venezuelanske voldelige opposition er finansieret og dirigeret af USA.

Udtalelse fra Koordinationskomiteen for Den internationale konference af marxistisk-leninistiske partier og organisationer samt fra Mødet for marxistisk-leninistiske partier i Latinamerika.

De begivenheder, der nu udspiller sig i Venezuela, vidner om den amerikanske imperialismes og de imperialistiske EU-landes indblanding og intervention fra OAS' (1) og de reaktionære latinamerikanske regerings side. De vidner om oligarkiets og reaktionens brug af reaktionær vold, som forsøger at genetablere deres privilegier og gøre en ende på de sociale fremskridt, som blev opnået i den første fase af, hvad man almindeligvis betegner som 'den boliviariske revolution'.

Den amerikanske imperialisme vil ikke affinde sig med de tiltag, hvormed den venezuelanske regering vil udnytte den genvundne kontrol med råolien, og tåler heller ikke kinesisk indblanding i den venezuelanske økonomi. Derfor forstærker den sine anstrengelser på at genvinde og udbygge sine positioner med hensyn til udnyttelsen af råolien og andre naturtilgange, og på det venezuelanske marked.

Den sociale og politiske konfrontation finder sted på gaden og inddrager millioner af mennesker fra arbejderklassen og unge fra alle sociale klasser og lag samt væbnede styrker og politi, og omfatter også i kraft af den borgerlige oppositions formidling også elementer fra pjalteproletariatet, der optræder som lejesoldater.

Nicolas Maduros regering viser sig at være ude af stand til at reagere på venezuelanernes mest påtrængende behov og fjerne grundlaget for, hvad den selv betegner som 'en indefra kommende udvikling'. Dens ineffektive forvaltning og dens kompromissøgende position over for virksomhedsejere og fabriksherrer har ført til mangel på levnedsmidler, medikamenter og hygiejneartikler. Den har accepteret de kriminelle banders fremvækst, som er en alvorlig trussel mod sikkerheden, den lod udlandsgælden vokse massivt og har åbnet landet for de kinesiske og

Afvis imperialistisk intervention i Venezuela! Den reaktionære vold må fordømmes!

russiske imperialister. Den er i vidt omfang indviklet i korruption i de højeste kredse.

Venezuela er fanget i en økonomisk krise, der dagligt forstærkes. Den resulterer i massiv arbejdsløshed og fordyrelse af fødevarer og har frembragt en inflation på over 700 pct., med gentagne devalueringer som følge. Disse forhold udnyttes af reaktionen og imperialismen til ideologisk og politisk manipulation af rigtig mange mennesker, som stiller sig i opposition til den bolivariske bevægelse og forlanger Maduros afgang og fremrykning af nyvalg.

Disse dagligt skærpede voldelige sammenstød uddyber den politiske krise og truer med, at den falder ud til fordel for imperialismen, oligarkiet og reaktionen.

Vi har tidligere understreget, at Venezuela ikke er slået ind på den sociale revolutions vej, at man ikke opbygger et socialistisk samfund, og at den politik, der udfoldes, ikke bevæger sig ud over de demokratiske forandrings niveau. Disse udsagn er stadig gyldige.

De venezuelanske arbejdere længes efter en sådan forandring, efter socialismens fordele, som de imidlertid ikke har set med 'den bolivariske revolution' eller 'det 21. århundredes socialisme', hvilket får dem til at miste håbet og kan drive dem i armene på højrekræfterne.

De fremskredne arbejdere, de konsekvente venstrekræfter, demokraterne og de revolutionære, de venezuelanske marxister-leninister, står i kamp for et alternativ til gunst for arbejdernes og folkets nutid og fremtid. De står over for store vanskeligheder, som gør den revolutionære proces ualmindelig kompliceret. Men de har ret. Og hurtigere, end man tror, vil de lede kampen for revolutionen og socialismen, og der er ingen tvivl om, at de vil sejre.

Begivenhederne i Venezuela gør det

endnu en gang klart, at populismen og reformismen på ingen måde er et svar på massernes stræben efter forandring. De beviser, at 'den bolivariske revolution' og 'det 21. århundredes socialisme' ikke har kunnet sønderrive den kapitalistiske udbytnings og det imperialistiske herredømmes lænker, hverken i Venezuela eller i verden som helhed.

Venezuela

I dag og ved andre historiske tilfælde bekræftes det, at de er udtryk for den ene eller anden fraktion af den herskende klasse, som objektivt forvandler sig til støtter for det kapitalistiske system.

Vi marxister-leninister bekræfter vores overbevisning om, at kun arbejderklassens (proletariatets) sociale revolution, at kun socialismen er redskabet til at opnå social retfærdighed, frihed og demokrati for folket. At kun arbejderne kan befri sig selv og derved kan udvirke hele menneskehedens frigørelse.

Koordinationskomiteen for Den inter-

ationale konference af marxistisk-leninistiske partier og organisationer og de latinamerikanske marxistisk-leninistiske partiers møde fordømmer USA's og EU's imperialistiske intervention, indbefattet truslen om økonomiske sanktioner, og de reaktionære latinamerikanske regerings medskyld. De fordømmer oligarkiets og højrekræfternes reaktionære vold. De bekræfter, at Venezuelas problemer må løses af venezuelanerne, af arbejderne og folket.

Vi udtaler vores støtte til og solidaritet med arbejderklassen og folket, med demokraterne, antifascisterne, venstrekræfterne, de konsekvente revolutionære og de organiserede proletariske revolutionære i Venezuelas Kommunistiske Marxistisk-Leninistiske Parti (PCMLV). Vores solidaritet omfatter også folkefrontens organisationer og enhedsprocessen mellem de sociale og politiske venstrekræfter, som er forenet i den revolutionære og antiimperialistiske folkefront – Unión Popular Revolucionaria Antiimperialista (UPRA).

Koordinationskomiteen for Den internationale konference af marxistisk-leninistiske partier og organisationer

Mødet for marxistisk-leninistiske partier i Latinamerika

Quito, Ecuador, juli 2017

Note: 1) OAS = Organisationen af Amerikanske Stater, som omfatter alle amerikanske lande. Medlemsstaterne fastlægger politik og vigtige mål på deres generalforsamling, hvor kontinentets udenrigsministre træffes en gang om året.

Oktoberrevolutionen og dens lære for arbejderne og folkene

Sluterklæring fra det 21. internationale seminar 'Revolutionens problemer i Latinamerika', Quito, Ecuador, 28. juli 2017

For hundrede år siden udstak det russiske proletariat den vej, som verdens arbejdere og folk må følge for at vinde deres frigørelse. Dens spor er uudslættelige på trods af forsøgene med alle midler på at udradere erindringen om den dag, hvor arbejderne fik solen til at skinne midt om natten.

Den socialistiske revolution i 1917 var det revolutionære proletariats historiske svar til kapitalismen og til ethvert samfund, der er baseret på udbytningens og undertrykkelsens regime. Den gjorde en social bestræbelse, en politisk forudsigelse, til virkelighed. Den var den konkrete bekræftelse af den videnskabelige socialismes gyldighed, af marxismens, som var udviklet af Karl Marx og Frederik Engels. Den bekræftede deres analyse af uundgåeligheden af kapitalismens nedgang og fald, af arbejderklassens rolle heri, og af opblomstringen af et samfund, som karakteriseres af social lighed, fremskridt og velfærd for de arbejdende klasser og lag: Det socialistiske samfund, det første skridt hen imod kommunisme.

Oktober 1917 betød, at en ny ære blev født – imperialismens og de proletariske revolutioners epoke. Deri består dens internationale historiske karakter.

Siden da har kapitalismen gennemgået mange forandringer, der er sket en enorm teknologisk og videnskabelig udvikling, der har været fornyelser af produktionsprocesserne, men intet af dette har ændret ved dens natur, ved dens grundlæggende modsætninger, ved menneskets udbytning af mennesket.

Modsætningerne er til stadighed blevet skærpet, ligesom det er tilfældet med modsætningerne mellem imperialisterne indbyrdes og modsætningerne mellem imperialismen og de afhængige nationer og lande – som alle var virksomme faktorer, da de russiske arbejdere besejrede først et monarkisk regime og derpå et borgerligt.

Bolsjevikkerne, der blev ledt på strålende vis af Lenin og Stalin, efterlod sig en stor historisk lære. De viste, at den proletariske revolution organiseres med taktisk fleksibilitet og fast kurs mod det strategiske mål, og giver kreative svar på de konkrete situationer, som udvikler sig i samfundet. Den

Oktober 100 år

støtter sig på massernes initiativ og bekæmper alle manifestationer af opportunisme og revisionisme. Den benytter sig af alle organisations- og kampformer, men forstår at det kun er muligt at knuse klassefjendernes magt ved brug af massernes organiserede revolutionære vold.

Til gengæld for alt dette viste de, at det er uomgængeligt nødvendigt, at proletariatet har sit eget uafhængige klasseparti: Det kommunistiske parti af ny type.

Denne revolution, forstået som processen før magterobringen og som perioden, hvor socialismen blev opbygget, gav væsentlige teoretiske bidrag til marxismen og udviklede den i overensstemmelse med den ny epoke. Vladimir Iljitch Lenin løftede marxismen op på et nyt stadie, som siden er blevet vej-

lederen for arbejderklassen og folkene i kampen for revolution og socialisme, og han og Josef Stalin, som revolutionens og den socialistiske opbygnings strateger, ydede et uvurderligt teoretisk og praktisk bidrag til den videnskabelige socialismes lære.

I de år, hvor marxistisk-leninistiske principper blev fulgt i opbygningen af socialismen, beviste den sin overlegenhed over kapitalismen på alle felter: økonomisk, socialt, videnskabeligt, kulturelt, sportsmæssigt.

Socialismen beviste sin evne til at tage sig af og sikre arbejdernes behov, så de kunne fungere som den herskende klasse. Den sikrede tilgang til jord for millioner af bønder. Den frigjorde kvinderne fra patriarkalsk undertrykkelse og borgerlig og feudal udbytning. Den befriede de forskellige nationaliteter fra national undertrykkelse ved at udfolde retten til selvbestemmelse. Den anerkendte folkenes kollektive rettigheder, som indtil da havde været ikke-eksisterende på kloden. Den frisatte ungdommens undertrykte potentiale. Den bragte videnskab, litteratur, kunst og kultur til dem, som tidligere levede et liv i uvidenhed. Med planøkonomien fastlagde den en rationel anvendelse af produktivkræfterne og naturressourcerne. Den vakte et helt folk til at føle sig som skabere af en ny verden. Den tog et stort skridt frem i menneskehedens befrielse.

I Anden Verdenskrig tilintetgjorde den med den berømmelige Røde Hær, ledt af Stalin, det nazi-fascistiske uhyre, som var et udtryk for det internationale bourgeois mest reaktionære politik. I sammenhæng hermed iværksatte forskellige folk på alle kontinenter den revolutionære proces med social og national befrielse, som styrkede den socialistiske lejr.

Efter Stalins død i 1953 har socialismen lidt et midlertidigt politisk nederlag i det tidligere Sovjetunionen. På SUKPs 20. kongres (1956) fik en revisionistisk klike, som havde skjult sig i partiet i en årrække, kontrol over staten, vendte arbejdermagten op og ned og påbegyndte en proces med kapitalistisk genrejsning, som førte til USSR's sammenbrud i december 1990, da kapitalismen var helt dominerende.

Denne kendsgerning beviser ikke på nogen måde socialismens fallit, som det

påstås af kapitalismens forsvarere. Det er et tilbageslag, som vil blive overvundet af verdens arbejdere, revolutionære og kommunister, og det understreger, at såfremt arbejderklassens revolutionære parti afviger fra marxismen-leninismen, afsvækkes selve fundamentet for den socialistiske opbygning.

Et hundrede år efter sejren i sovjeternes revolution, skuer vi – nutidens revolutionære og kommunister verden over – ikke nostalgisk tilbage på denne begivenhed. Vi mindes den med blikket rettet mod fremtiden, mod den kommende kamp, som vi vil føre i vores lande mod de herskende klasser og fremmede magter. Vi fejrer den med optimisme, fordi vi ved, at historien ikke ender, fordi arbejderne, ungdommen, kvinderne og folkene kæmper på alle kontinenter. De kæmper for deres rettigheder, for deres velfærd, for frihed, for demokrati, for sociale forandringer, for fred.

Disse kampe vil vokse og blive forstærkede, de vil bekæmpe udbytningssystemet og dets støtter, imod imperialistisk herredømme, de vil åbne for en ny bølge af socialistiske revolutioner, hvor arven efter de russiske arbejdere og Lenin og Stalin vil være med.

Socialismen er fremtiden – en fremtid, som blev plantet for hundrede år siden, og der farer vinde hen over planeten, som igen vil få den til at blomstre. Arbejderne, folkene, kommunisterne kæmper med marxismen-leninismens banner hævet for at få det til at ske.

Quito 28. juli 2017

Udtalelsen er undertegnet af række marxistisk-leninistiske kommunistiske partier og andre revolutionære organisationer, som deltog på dette års seminar om 'Revolutionens problemer i Latinamerika' i Quito, Ecuador.

Nye udgivelser fra Oktober Forlag

V. I. Lenin: Til oktoberrevolutionens fireårsdag
J. V. Stalin: Oktoberrevolutionen og de russiske kommunisters taktik
35 kr.

Oplæg til CIPOML's seminar om Oktoberrevolutionens betydning, Stuttgart, juni 2017
20 kr.

Det Glade Danmark

Mine damer og herrer, unge og gamle, syge, og med eftertryk, raske!

*Ledighed er roden til alt ondt
Arbejde er løn nok i sig selv
Et beskæftiget menneske er et lykkeligt menneske*

*Er det ikke rart?
Vi har regnet den ud
Alt det med gud og liv efter døden og andet metafysisk fjoller
det er fuldkommen unødvendigt
for det eneste du virkelig har brug for
for at føle blodet bruse i årerne
og hjertet pumpe i brystet
det er et arbejde*

*En hullet kontorstol, et headset og en sød mellemlider, der bare vil dig det bedste lyder det ikke bare godt?
Du skal jo huske på, at det er derfor du er her.
Sat på jorden for at række dig dine fire big macs på vej hjem fra byen
er jeg
et produktivt vidunder
en velsmurt maskine
skabt til seksogtredivetimer og halvanden times afspadsring i måneden
Uf!*

*Arbejdsmarkedets skarptskårne Adonis
Med tandsmil og lækkert hår
tømmerhænder, programmørhjerne og designerøjne
det perfekte menneske*

*lykkelig, finansielt forankret og DANSK
Arbejdsdygtig ad helvede til
VU's våde drøm
for det skal kunne betale sig at flirte, jo*

*Og du skal huske på, at alt dette kunne blive dit
det er virkelig ikke så svært
du skal bare leve op til et par helt simple kriterier*

*Du skal ikke være syg, selvfølgelig.
Dreadlocks, ansigtstatoveringer og næsepiercinger går heller ikke.
Du skal have erfaring, men ikke for meget
folk skulle jo nødtro, at du var en flejner
Du må ikke være for tyk
det er sgu trist at kigge på
Du skal helst ikke have børn
eller forældre
eller andre ligegyldige distraktioner
men en stærk familiemoral sætter vi pris på
du skal have et pas, men være modstander af rejser
du skal være omstillingsparat
men for guds skyld ikke forsøge at ændre på noget
Du må ikke være for ung, for det er simpelthen uansvarligt
Og absolut ikke for gammel, for så når du jo at dø inden vi kan spare dig væk
Du skal være udadvendt og social, men på kontoret diskuterer vi kun arbejdsrelaterede emner
og der er ingen, der gider høre om din sommerhustur i weekenden, Birgitte
Og så skal du være god til dit job, men ikke så god, at du kommer til at tage mit*

*Det er da ikke så slemt, vel?
Så hvad klager du over?
Der er jobs nok til alle
har jeg hørt*

*faktisk så mange, at arbejdsdygtighed efterhånden bare er en eftertanke
et interessant lille tankeeksperiment
som man kan diskutere over caffè latte og rosé på en hip lille sidegadecafé
et sted på Vesterbro*

for du skal aktiveres
 en produktiv maskine skal tændes før den kan bruges
 til noget
 og den klarer vi i et snuptag
 nogle siger, at et menneske aktiveres ved et tryk på et
 lille punkt mellem sternum og mellemgulv
 men vi kender sandheden
 som vi plejer
 og derfor giver vi jer

Jobcenteret
 samfundets lille ladestation
 hvor du kan komme for at
 blive det fuldfede mælkeprodukt du altid har drømt
 om
 og jo
 for nogle skal der måske lidt mere til
 men sygdom kan arbejdes væk
 har jeg hørt
 hjemløshed er jo bare en metafor for uomstændig
 omgang med ejendom
 og alle kan i Det Glade Danmark få et job
 hvis bare de virkelig vil det

og det vil du

Vil du ikke?

Problematikken opstår her ved
 at du stadig ser dig selv som menneske
 person
 individ
 hvis man er menneske kan man blive syg
 eller forgældet
 eller man kan miste sin far
 men tænk
 hvis nu du ikke var det
 tænk lidt ud af boksen
 og op på europallen
 se dig selv
 ikke som menneske, men som produkt
 for produkter lever evigt, lige til de ikke behøves
 længere
 produkter bliver ikke syge, højest upopulære eller for
 gamle
 produkter behøver ikke et sted at sove

Digt om Danmark

eller et socialt netværk
 eller bare nogen anden form for generel
 anstændighed
 end en sidste salgsdato og en hylde, de kan sælges
 fra
 et produkt, der selv kan producere
 det enogtyvende århundredes ottende vidunder
 og det er dig!

Er det ikke vidunderligt?

Og så kan du kalde det dehumaniserende
 du kan kalde det ondskabsfuldt
 du kan kalde det uanstændigt, ulækkert
 og alle mulige andre ord
 der ikke kommer til at koste mig et eneste mandat

For når du råber

REVOLUTION

Råber jeg

UDSALG

og så er den ged barberet
 alt er tilgivet
 og vi kan komme videre

Og så er der selvfølgelig nogle der siger
 at Vredens Druer vokser på rankerne
 men vores druer er pressede og gærede
 og går skidegodt til en rødspættefilet
 Så hvad er der at bekymre sig om?
 Det er jo bare en udtryksform
 Og du er præcis én stemme værd

Hvilket, medregnende inflation selvfølgelig
 gør dig cirka lige så vigtig som en dåse flåede
 tomater
 Hvis du selvfølgelig har råd til sådan nogle

Harald

Dette digt blev læst op ved demo ved Jobcentret på
 Lærkevej - se reportagen s. 4

Voksende fare for atomkrig

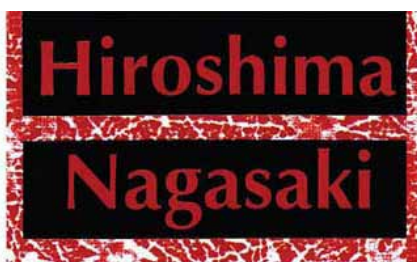
Et stort flertal i FN har netop vedtaget et forbud mod atomvåben, og en række fremtrædende tidligere politiske og militære ledere advarer om, at faren for en atomkrig, tilsigtet eller ved en fejltagelse, er uacceptabelt høj.

Århus mod Krig og Terror og Esbjerg Fredsbevægelse opfordrer fredskræfterne i Danmark til at markere Hiroshima-dagen i lyset af den voksende fare for atomkrig

Der er behov for igen at diskutere faren for atomkrig og mobilisere befolkningens modstand mod atomvåben, for faren for atomkrig er igen uhyggeligt reel.

Nye taktiske atomvåben indgår i truselsbilledet fra USA's side, og det bliver foregøglet, at atombomber kan bruges regionalt og uden fare for det civile samfund. Dette er fuldstændig forkert. Brug af atomvåben vil under alle omstændigheder have en voldsomt ødelæggende virkning og vil kunne udløse en storkrig. De amerikanske 'mini-nukes' har en sprængkraft langt større end bomberne, der faldt over Hiroshima og Nagasaki.

Opbygningen af NATO's missilskjold

• August 1945 •

I flere danske byer blev der protesteret mod atomvåben og oprustning på Hiroshimadagen den 6. august.

er en strategi for at kunne starte en atomkrig uden selv at blive udslettet, og det øger faren for udløsningen af atomkrig.

Politikere i den danske regering taler åbent om, at brug af atomvåben er og

fortsat skal være en del af den militære strategi og en del af den danske hærs udrustning.

Den voldsomme optrapning af konflikten med Rusland og de aktuelle trusler mod Nordkorea gør helt aktuelt situationen dødsensfarlig.

Et stort flertal i FN har netop vedtaget et forbud mod atomvåben, og en række fremtrædende tidligere politiske og militære ledere advarer om, at faren for en atomkrig, tilsigtet eller ved en fejltagelse, er uacceptabelt høj.

Den danske regering og de øvrige NATO-lande har enten stemt imod initiativet eller undladt at stemme.

Desværre er disse forhold ikke særligt kendte i befolkningen og omtales næsten ikke i pressen.

Det er derfor en opgave for fredsbevægelsen at sætte fokus på krigsfaren og faren for, at atomvåben kan blive brugt i en kommende krig.

Århus mod Krig og Terror og Esbjerg Fredsbevægelse

"Syg"-kiateren

behandler patienten med samtaler og pilleudskrivning. Hvad det hjælper - og hvad det medfører - er et åbent spørgsmål.

Men givet er at patienten ofte kommer ud på en kamusseltur, så hvad der er op og ned er et åbent spørgsmål. At gå rettens vej; at påtale uretmæssig behandling er en umulighed. - da "syg"-kiateren og retssystemet er uløseligt forbundet, - og repræsenterer og forsvaret et system, hvor modstand er utilgiveligt og ansvarsløst - og hvad det medfører ... - gæet selv.

N.B.

CIPOML markerer 100-året for Oktoberrevolutionen sammen i Paris

Lørdag den 11. november 2017 kl. 14-22

Salle de la Bellevilloise, 19-21 rue Boyer, PARIS 20°.

Det franske parti PCOF er værter

Stop Formel 1 i det indre København! Skrot forbuddet mod broløb!

Den tidligere Venstre-minister Helge Sander har brugt meget af sit liv på at styrke kapitalkræfterne bag den professionelle idræt i Danmark. Nu har han stillet sig i spidsen for et projekt, der går ud på at lave København og dens historiske bymidte om til en racerbane for et årligt Formel 1-Grand Prix fra 2020.

Fhv. racekører Thorkild Thyrring er en af frontfigurene i medierne. Thyrring blev i 2014 fradømt kørekortet i halvandet år for at køre alt for hurtigt på Strandvejen. Nu vil makkerparret Thyrring og Sander have bygget det indre København om til en racerbane med en fart på op til 300 km/t. på 19 baner.

Hvis ikke det netop var, fordi der er stærke kapitalkræfter bag projektet, og det har trådt langt ind i VLAK-regeringen, ville der kun være grund til ryste på hovedet. Det er en af de alderdummeste planer, der er fostret i en venstremands hoved (eller hvor den nu er fostret).

Planen vil betyde, at det indre København og brokvartererne vil være suspenderet fra alt normalt liv i 14 dage om året – og med en lang forberedelsesperiode før og ditto oprydningsperiode efter. Skoler, institutioner, det almindelige liv vil blive sat på standby. Det centrale København er ikke en mennesketom ø, men en levende bydel.

Det er ikke noget problem, siger eks-videnskabsminister Sander og fartbølle Thyrring. Man kan bare gøre som i Monaco: leje sin lejlighed ud til skyhøje priser, som et Formel 1-publikum er parat til at betale – og så tage på ferie et sted i verden!

Det vil styrke brandingen af København som turistby, lyder et andet argument fra team Sander & Thyrring. Det vil snarere køre både den søde og den grimme ælling ihjel i et fossilt strubegreb.

Eksperter i Formel 1-økonomi konkluderer, at konsortiet bag Formel 1-planen, der har fremlagt økonomiske beregninger om en omkostning på 300 millioner kroner, er vildt optimistiske. Udgifterne bliver langt højere. Indtægterne er til gengæld usikre.

Det eneste sikre er, at københavnernes kommer til at betale for værtskabet – både i form af skattekroner og forstyrrelser – og alene til gavn for nogle glubske kapitalkræfter. Formel 1-løb kan dårligt betegnes som idræt, ikke engang eliteidræt. Det er mest af alt et dyrt betalingsshow for et begrænset publikum.

VLAK-regeringen forholder sig tavs omkring initiativet. I den kommende tid vil der blive trukket i masser af tråde, de fleste uden for offentlighedens syn.

Men VLAK-regeringen sætter biler, penge og eliteidræt over masseidrætten og den brede befolkning. Planerne om Formel 1 i København fremlægges samtidig med, at trafikminister Ole Birk Olesen (Liberal Alliance) har besluttet at forbyde broløb, fordi de kan 'genere' bilister nogle timer om året. Eller som ministeren siger: 'Det gik ud over forældre med grædende spædbørn.'

Da Dansk Folkeparti i 2014 lancerede kravet om et forbud mod broløb over Storebælt, erklærede trafikordfører Kim Christiansen:

– Det kan ikke være rigtigt, at bilisterne skal holde i kø i flere timer, fordi man afvikler et motionsløb. Det kan akkurat lige så godt foregå i Grib Skov eller andre steder i naturen, hvor man ikke generer bilisterne.

– Sidste gang holdt jeg selv i flere timer og ventede på at komme over Storebælt. Det er ikke rimeligt, når man oven i købet skal betale for det.

Spektakulære og populære motionsløb skal ikke nå fra landsdel til landsdel. Der er en lige linje fra forbud mod broløb til Formel 1 i København: Benzin i front, folkesundhed i baggrunden. Kapitalmagt over alt andet.

OKTOBER BOGBUTIK

København
Vesterfælledvej 1B
1750 København V
tlf: 50 55 99 30

Åbningstid:
alle hverdage 15-17.30

Oktober Bogbutik Fyn
Skibhusvej 100
5000 Odense C
66 14 89 83

Åbningstid:
Man-, ons- og fredag
12 - 17.00

Oktober - Århus
Ny Munkegade 88 kld.
8000 Århus C
51 86 71 97
Åbningstid:
fredag 14 - 17.00

Stop den nye godkendelse af Roundup!

Nye afsløringer: EU's fødevaremyndighed lod industrien strege i sin rapport, og Monsanto's Roundup blev erklæret ufarlig. Produktionstilladelsen står til at blive forlænget med ti år. Mere end en million har skrevet under på kravet om forbud.

Inden EU's fødevaremyndighed EFSA i 2015 fremlagde sit 'forskningsresultat', der – helt modsat WHO – frikendte Roundup og dets indholdsstof fra at være kræftfremkaldende, var konklusionerne en tur omkring de involverede monopolars lobbyister.

Det fremgår af en e-mail-korrespondance, at der blev foretaget ændringer i den endelige konklusion – men hvad den bestod i, holdes skjult. Den 19. juli mødtes EU-landenes 'eksperter' for at diskutere det forslag, som EU-Kommissionen har stillet om en ny tiårig forlængelse af brugen af Roundup – på trods af enhver sund fornuft.

Værsgo og streg ud!

Den 30. oktober 2015, sendte EFSA en e-mail til konsulentfirmaet Knoell, der arbejder for 'the Glyphosate Task Force', en industrikoalition under ledelse af Monsanto. I mailen udtrykte EFSA ønske om "at give jer mulighed for at fjerne fortrolige data fra EFSA's konklusioner og baggrundsdokumenter".

E-mailen indeholdt et link med et password, der gav adgang til EFSA's interne server og hermed gav industriens lobbyister mulighed for at se agenturens endelige konklusioner og anvende "et overstregningsværktøj, der tilslører den relevante tekst og fuldstændig fjerner den bagvedliggende information fra dokumentet".

EFSA's undersøgelse kom som et mod-svar på WHO's opsamling af tilgængelig forskning på området, der havde erklæret Roundup for 'sandsynligvis kræftfremkaldende for mennesker'.

Dagen før EFSA offentliggjorde dets endelige vurdering af glyphosat, gav industrikonsulenten grønt lys, eftersom the Glyphosate Task Force havde "accepteret det overstregede", idet de skrev til EFSA, at "I kan gå videre med publiceringen".

EU's såkaldte videnskabelige konklusioner kan ikke tillægges nogen form for værdi. Baggrundsmaterialet er ikke offentligt tilgængeligt, og det er nu også dokumenteret, at industrien selv har haft det sidste ord.

Underskriftsindsamlingen, der kræver forbud mod Roundup, er p.t. oppe på over 1,3 millioner underskrifter.

Kommunistisk Politik Indhold nr. 8 - 2017

TEMA: REFORMRAMTE PÅ BARRIKADERNE

Charlottesville: Trump og Nazi
s. 2

20 års Kommunistisk Politik s.3

Vladimira: Pres virker s. 4

Hvor er så fagbevægelsen s. 6

Folkepension skal op s. 7

Soldater i gaderne s. 9

Rødt Sommertræf 2017 s. 11

Aurora 17 s. 14

Luk Ramstein s. 16

Sanktioner og krig s. 18

Trump truer med atomkrig s. 19

CIPOML om Venezuela s. 21

Oktoberrévolutionens lære
s. 22

I Venezuela som i Syrien ... Afsted moderate oprørere, afsted